

5th May 1962]

[Mr. Chairman]

following Members of the Legislative Assembly were selected to serve on the Joint Select Committees :

1. The Hon. Sri V. Ramaiah.
2. Sri P. Ramachandran.
3. „ K. T. Kosaiam.
4. „ R. V. Swaminathan.
5. Sri R. Krishnaswami Naidu.
6. „ V. Sankaran.
7. „ K. Ponnian.
8. „ K. B. Palani.
9. „ S. Madhavan.
10. „ K. S. Mani.
11. „ A. P. Dharmalingam.
12. „ M. V. Karivengadam.
13. „ A. K. Subbiah.
14. „ A. Raghava Reddy

III.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL RULES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move :

‘ That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 5th May 1962 ’.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That rule 23 (1) of the Madras Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 5th May 1962 ’.

The motion was put and carried.

IV.—DISCUSSIONS ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR 1962-63 AND THE SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR 1961-62 OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD—cont.

* SRI B. K. NALLASWAMI : தலைவர் அவர்களே, நமது மாகாணத்திலே நாம் திருப்தி அடையக்கூடிய அளவிலே மின்சக்தி பெருகி இருக்கின்றது. ஆனாலும் விநியோக முறையில் எவ்வளவுதான் வேகமாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தாலும் பல இடங்களில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டிவிருப்புகின்றேன்.

முதன் முதலாக மேட்டூர் ஹைட்ரோ எலெக்ட்ரிக் திட்டத்தை ஆரம்பித்த காலத்தில் மின்சக்தியை உபயோகப்படுத்துவோர் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்திருந்த காலத்திலே, கோயமுத்தூர் மாவட்டத்தில் மில் ஆலைகள் பவானி தாலுகாவில் இருக்கும் இடங்களிலுள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் மின்சக்தியை உபயோகப்படுத்த வந்திருக்கின்றனர். மின்சக்தி வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு ஆள் இல்லாது இருந்த காலத்தில் மின்சக்தியை எடுத்துக்கொண்ட எங்களுக்கு இன்று விவசாயத்திற்கு மின்சக்தி கிடைப்பதற்கு

[Sri B. K. Nallaswami]

[5th May 1962]

கஷ்டங்கள் மிகவும் இருக்கின்றன என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். காரணம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 60 முதல் 100 வரை விவசாயிகள் பம்பு செட்டுகள் வைத்துக் கொள்ளுவதற்குத் தயாராயிருந்தாலும், வருஷக் கணக்கில் கிடைக்காமல் இருந்து வருகிறது. காரணம் அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் கிடைக்கவில்லை என்பதுதான். Transformer கிடைக்கவில்லை, மற்ற உபகரணங்கள் கிடைக்கவில்லை என்கிறார்கள். இன்னும் எங்கள் பிரதேசங்களில் பம்பு செட்டுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமல் திண்டாடக்கூடிய நிலைமை இருந்து வருகின்றது. காரணம் முக்கியமாக இந்த உபகரணங்கள் கிடைக்காததுதான். இதைப்பற்றி நாம் கடந்த 10 வருஷமாகச் சொல்லிக் கொண்டுதான் வருகின்றோம். ஆனால் இதில் இன்னும் போதிய அளவுக்குக் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைத்தான் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. இவ்வளவு தூரம் மின்சக்தி உற்பத்தியில் நாம் முன்னேறியிருக்கும்போது, இந்தக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் முதலில் ஏன் ஏற்பாடு செய்யக் கூடாது என்றுதான் கேட்கவிரும்புகிறேன். அதைச் செய்யாத வரையில், விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய இந்தத் தாமதங்களும் கஷ்டங்களும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன்.

அதிகமாக மின்விசை உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றதே தவிர, அதில் விநியோக முறை அவ்வளவு நல்லமுறையில் இருப்பதாக நினைக்க முடியவில்லை.

3-20
P.M.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரக் கம்பிகள் போட்டு பல ஆண்டுகள் ஆனாலும் அவற்றை அடிக்கடி ஒழுங்காக பழுது இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று கவனிக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அந்தக் கம்பியைக் காலாகாலத்தில் மாற்றி அமைக்கப்படாத காரணத்தால், இரண்டு வாரத்திற்கு முன்பு ஒரு தெருவில் அப்படி பழுதடைந்த ஓயரை (மின்கம்பியை) தொட்ட ஒரு குழந்தை மரணத்தை எட்டிப் பார்க்கும் நிலைமைக்குப் போய்விட்டது. 30 வருஷத்துக்கு முன்பு போடப்பட்ட அந்தக் கம்பி புதுப்பிக்கப்படாமல் இருந்ததுதான் அதற்குக் காரணம் என்று தெரிந்தது. இந்த மாதிரி நிலைமை இன்னும் பழைய மின்சாரக் கம்பி இருக்கும் இடங்கள் பல இடங்களில் இருந்து வருகின்றது. இத்தகைய ஆபத்துக்கள் அதிகமாக இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமானால், இதை உடனடியாக எலக்ட்ரிஸிடி போர்டு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். பழைய கம்பிகளை மாற்றுவது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயமாகும். எனவே இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்கள் தமது பிரசங்கத்தில் special guarantee யைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த guarantee விஷயம் கொஞ்சம் சங்கடமாகத்தான் இருக்கின்றது. Minimum guarantee கொடுக்கவேண்டி இருப்ப

5th May 1962] [Sri B. K. Nallaswamy]

தால் ஒரு பம்பு செட்டுக்கு 5 குதிரை வேகசக்தி எடுத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். ஆனால் உண்மையில் கிணற்றில் உள்ள தண்ணீர் 5 H.P. மோட்டாருக்கு ஈடு செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இல்லை. அநேகமாக 225 ரூபாய் கரண்டு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கின்றது. அவ்வளவு கரண்டு வேலை செய்வதற்கான தண்ணீர் இருப்பது இல்லை. 100-க்கு 50 வீதம் அவர்கள் மின்சக்தியை உபயோகிக்கும் அளவில் இல்லை. உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்று சொல்லும் இந்த நோத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு விவசாயச் செலவு அதிகமில்லாமல் இருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவுதான் விளைபொருள்களுடைய விலையும் மலிவாக இருக்கும் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். பல இடங்களில் 3 H.P. வைத்துக்கொள்ருவதற்குப் பதிலாக 5 H.P. வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். காரணம் அவ்வளவு வைத்துக்கொண்டால்தான் அவர்களுக்கு மின்சக்தி கிடைக்கும். இதனால் அவர்களுக்குப் பல நஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. எனவே பம்பு செட்டிற்கு என்று அதிக அளவிலே மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளும் இடங்களிலே, எப்படி ஸ்பெஷல் கேரண்டி உள்ள இடங்களில் அதிக மின்சக்தியை உபயோகிக்கும் இடங்களில், பரிசீலனை செய்து கொஞ்சம் குறைப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கின்றார்களோ, அதே போல இதையும் பரிசீலனை செய்து minimum guarantee- யிலிருந்து இன்னும் 10 ரூபாயாவது குறைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால்தான் விவசாயிகள் கொஞ்சமாவது திருப்தி அடைவார்கள். அதைக் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் சட்ட மன்றத்தில் நான் தெரிவித்திருப்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எலெக்டிரிக் மோட்டார்களில் பழுது ஏற்பட்டால் விவசாயிகள் மிக அவதிப்படுகின்றார்கள். தாலுக்காவிற்கு ஒரு இடத்திலாவது எலெக்டிரிக் மோட்டார்கள் ரீவைண்டிங் (Rewinding) செய்து கொடுப்பது போன்ற ரிப்பேர் வேலைகளை செய்து கொடுக்கும் யூனிட் ஒன்றை சர்க்கார் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்குப் பேருதவியாக இருக்குமென்று சொன்னேன். அதையே மீண்டும் இன்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். எலெக்டிரிக் மோட்டாரில் சிறு பழுது ஏற்பட்டாலும் கூட, 60, 70 மைல் தொலைவு போய், அங்கே காத்திருந்து ஓர்க்ஷாப்பில் (Workshop) ரீவைண்டிங் செய்து கொண்டுவர வேண்டிய நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். சில சமயத்தில் மாதக் கணக்கில்கூட இதனால் தொல்லைப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதையால் குறைந்தபட்சம் தாலுக்காவாக்கு ஒரு சிறிய யூனிட்டாவது, மோட்டார், பம்பு செட்டுகள் ரிப்பேர் செய்யக்கூடிய சிறிய யூனிட்டாவது இப்போது பிளாக்குகளில் பட்டறை

[Sri B. K. Nallaswami]

[5th May 1962]

வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்கிறோம் அல்லவா, அதை ஒட்டி மோட்டார், பம்பு செட்டுகள் ரிப்பேர் செய்வதற்கு சிறிய யூனிட்டை ஏற்படுத்தினால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்குமென்பது என்னுடைய கருத்து. அதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து, ஏதாவது செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார போர்டில் வேலை செய்கிற ஊழியர்களுக்குக் குறைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இரவு பகல் பாராமல் வேலை செய்யும்படியான மின்சாரத் துறை ஊழியர்களை, கூடுமான வரையில் அவர்களை எவ்வளவு திருப்தியாக வைத்திருக்க முடியுமோ, அவ்வளவு திருப்தியாக வைத்திருப்பது நல்லது. அந்த நோக்கத்துடன், அவர்களுடைய குறைகளை அணுகி, தீர்த்து வைக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்ட சம்பளத்தில் மற்றெல்லோருக்கும் சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் பில் கலெக்டர்களுக்குச் சம்பளம் குறைந்து விட்டது. இது முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போகின்ற காலத்தில், மின்சார போர்டில் உள்ள மற்றெல்லா தரமான உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டு, பணத்தை வசூல் செய்கின்ற பில் கலெக்டர்களுக்கு மட்டும் சம்பளம் குறைந்து விட்டது என்றால், உண்மையில் அது வருந்தத்தக்க விஷயம். பில் கலெக்டர்கள் ஒன்றும் லட்சக் கணக்கில் இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குப் பழையபடி அந்த சம்பளத் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்கவேண்டியது நியாயமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது பலருக்கு அத் தகைய சிந்தனை ஏற்கனவே தோன்றியிருக்கலாம், ஆனால் சில நாட்களுக்கு முன்னால் கடற்கரையில் கடல் அலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, எனக்குத் தோன்றியது ஒரு சிந்தனை, அதை இங்கே சூறிப்பிட விரும்புகிறேன். சூரிய வெப்பத்திலிருந்து மின்சக்தி எடுக்கலாம் என்கிறார்கள். கடல் அலையிலிருந்து ஏன் மின்சக்தி எடுக்கக்கூடாது என்று தோன்றிற்று. கடல் அலை Perennial source. கடல் அலையைப் போன்று ஓயாமல் லேலை செய்யக் கூடியது கிடையாது. கடல் அலையிலிருந்து, முயன்றால் மின்சக்தி எடுக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அப்படித்தான் நீண்ட நாட்களாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI B. K. NALLASWAMI : சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. கர்ம வீரராகிய நம்முடைய மின்சார அமைச்சரவர்கள் கடல் அலையிலிருந்து மின்சக்தி எடுக்க முடியுமா என்று பரிசோதிக்க, என்னினியர்கள், விஞ்ஞானிகள் குழுவைக் கூட்டி, செய்யமுடியுமா என்பதைச் சிந்தனை செய்து பார்க்கும்படி

5th May 1962]

[Sri B. K. Nallaswami]

யோசனை கூற விரும்புகிறேன். கடற்கரையில் உட்கார்த்து கொண்டு, கடல் அலைகளை ரசித்துக் கொண்டிருந்தபோது என்னுடைய மனதில் தோன்றிய சிந்தனையாக. அதுபோல பலருக்குத் தோன்றியிருக்கலாம். அது வெறும் சிந்தனையாக, கற்பனையாகப் போய்விடாமல், அதைச் செய்கையில் உருவாகக் முடியுமானால், எப்போதும் தடைபடாத மின்சக்தி கிடைக்கக்கூடிய வழி ஏற்படும். அதைச் செய்தால், சென்னை உலகத்துக்கே வழிகாட்டியாக இருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, முடிக்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, we are grateful to the Hon. Minister for initiating the discussion with a comprehensive speech in which he has outlined all the important policies which are followed by the State Electricity Board. Large sums of money have been given by Government to the Electricity Board. Originally a sum of Rs. 71 crores was given. During the past five years a sum of Rs. 47.84 crores has been given. Again it is expected in 1962-63 that the Board will require a loan of Rs. 11.50 crores. All these sums make a very huge amount. The Government are fully responsible for advancing such large sums. I think that it will be better that the law which says that the Board budget is not subject to vote in the legislature is amended. The Electricity (Supply) Act was passed in 1948. At that time we were at the threshold of Independence. But now when every pie taken from the Consolidated Fund is to be accounted for and a report given to the legislature, and the legislature has got the right to vote upon it, I think it is right that the budget of the Board should be made subject to the vote of the legislature, because very huge sums and transactions are involved. Therefore, the law that the Board budget should not be subject to the vote of the legislature, should be amended. The Act was passed in 1948, but now we are in 1962, when huge sums are advanced to the Board as loans. So many laws are changed every now and then, for instance, the sales tax law. This is the general feeling that I had, and I should like to mention that here, because large sums of money are involved. The Government themselves are giving such huge sums to the Board. Fortunately, there is a provision in the Act which says that if there is to be a subvention, that subvention should be made only after the previous approval of the legislature. But in the case of loans, there is no such restriction. Rs. 47 crores have already been given. The legislature should be kept informed of the position, and the legislature should have control over the sums that have been expended up till now.

Sir, electricity has become a national service now. If there is any failure of electricity, the whole State would be plunged in darkness. There would be no transaction. It has become essential for the whole country. It is high time that the Electricity Act was changed and a vote of the legislature is made necessary. It is better on the whole that the law which now says that it should not be voted upon by the legislature, should be changed. It is

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [5th May 1962]

an old Act of 1948. Of course, the pious wish is expressed that the Electricity Board will duly consider the criticisms. But this consideration generally takes no shape at all. Therefore, I say that the Act should be amended.

Another very important point is this. The State Electricity Board has issued loans. Up till now three loans have been issued. The maximum that can be issued is Rs. 10 crores. Up till now they have issued loans up to Rs. 7 crores. About Rs. 2(?) crores remain. These loans are issued and bonds are given. But the Reserve Bank does not treat the bond of the Electricity Board on a par with the Government security. When banks approach for loans, the Reserve Bank does not sanction loans on the Electricity Board securities. The Reserve Bank does not treat these securities on a par with the Government securities. After all other securities are exhausted, it says that it will consider the Electricity Board securities. This is the way in which the Electricity Board bonds are treated by the Reserve Bank. The Madras Government should make a representation to the Reserve Bank to treat the Electricity Board bond on a par with the securities of the State Government. When the Electricity Board issue the loans, they come to the Banks for underwriting those loans. The Banks have to give a crore of rupees; sometimes a crore and a half. The banks have given such huge amounts. When banks are not making any difference between the Government securities and the Board securities, I do not see any reason why the Reserve Bank alone should make any difference between the State Government securities and those of the Electricity Board. This is a very important point for consideration. Apart from this, there is also the question of delay in the issue of the bonds.

The next point is that the assistance given—the total amount of the loan—by the Canadian Government does not find a place in the budget. In the speech it is mentioned that 22 million dollars will be given. In the Third Five-Year Plan it was stated that up to Rs. 11.5 crores, they had already given assistance. This is not in dollars. The total amount that they will be asked to give is up to the extent of 23.2 million dollars. This may come to Rs. 12 crores. How is this to be repaid? Is there any repayment at all? This ought to enter into the budget. But I do not find it in the budget except a statement that the Canadian assistance is got. Nothing else is mentioned. I think it is a serious defect so far as the budget is concerned. When they borrow moneys in banks, they would not be allowed to do like this. The amounts borrowed are mentioned. Something must be mentioned as regards the repayment also—say a period of twenty-five years or more. This should form part of the budget and should be taken into consideration by us so far as the whole budget is concerned. I had to search for it in the Third Five-Year Plan. I find a statement that up to now a sum of Rs. 11.5 crores has been given. The Hon. Minister has made it very clear. But I do not find it in the budget except mention of the fact that assistance is got under the Colombo Plan.

5th May 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

Sir, I now come to financial control. In the Public Accounts Committee meetings, important points were mentioned, which reflect the way in which the funds of the Board are being controlled. I do not want to read fully the report of the Public Accounts Committee on the accounts for the year 1959-60. But I will read out only portions. In paragraph 40 of the report it is stated—

"The Committee is of the opinion that in all the above cases the Chief Engineer should have taken expert legal and financial advice before taking decisions having such important financial implications. The Committee further understands that reorganisation of the accounting set-up of the Electricity Board is under way. The Committee hopes that in the proposed reorganisation ample provision will be made for proper financial control."

Sir, there were two or three contracts entered into in the name of the Chief Engineer. When there are points of dispute, sometimes technical and legal points are taken advantage of by the contractor. Legal points have to be decided, and this takes time. It is better on the whole that the Chief Engineer takes expert legal advice and also financial advice. The Committee says in paragraph 37 of the report—

"In the case of a contract for Rs. 23,11,452 entered into by the former Electricity Department in 1951 for supply of sub-station equipment, due to delay in delivery, the loss sustained by the Department was assessed to about Rs. 2 lakhs by the Chief Engineer himself at one stage and the representation of the company for waiving the penalty was rejected by the Chief Engineer as unreasonable. But subsequently, after nearly a year the Chief Engineer himself recommended to the Board extension of the delivery period as a result of which the penalty payable by the contractor was reduced to Rs. 86,160.

This was one of the instances pointed out by the Public Accounts Committee. I am not saying anything against the Chief Engineer. But the point is that expert legal and financial advice, in places where the Chief Engineer himself is the party, should be taken so that he may be completely over board and there will also be proper financial control. At the time of the examination of the witnesses, the Chairman of the Board himself suggested that in these cases, a reference might be made to the Board. I do not know whether it is fully accepted by the Chief Engineer. The Chairman of the Board was of opinion that in these cases it would be better that the Chairman and the Board were consulted before final decisions were taken as regards payments or reduction of penalties or waiver of penalties in respect of the contracts of various contractors.

There is another important point. The Hon. Minister in his speech has said that no longer the Accountant-General will be in full control of the accounting but that there will be officers appointed by the Electricity Board itself. He has said that there

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [5th May 1962]

would be an accounting wing also and that the auditing will be done by the Electricity Board itself. But I would prefer that the Accountant-General should still have general control and general supervision over the accounting of the Electricity Board. Of course, we may have the power to go into the accounts at the time of the Public Accounts Committee examination, but that is a post-mortem examination. It is sometimes done six or seven years after the transactions take place. Therefore, it will be better on the whole that the Accountant-General should be in touch with the accounts of the Electricity Board. I say this for this reason. The Hon. Minister has stated, "The continuance of booking of the transactions of the Board in the Government Accounts under a deposit head is mutually helpful to the Board and the Government in maintaining a sound ways and means position." That being so, it is not going to be abolished. But so long as there is going to be a deposit head and it is part of the ways and means position of the Government, it is better that the Accountant-General is in full possession and supervision of all the accounts of the Electricity Board. The Hon. Minister has also stated, "The Board is, however, contemplating to take over shortly the accounting functions now performed by the Accountant-General." The details may be attended to by others. I am not on that. But if it is intended or if it purports to remove entirely the supervision of the Accountant-General now and leave it to supervision only at the time of the Public Accounts Committee examination, I think it will be wrong: On the whole it will be better that the Accountant-General is in direct supervision even at the time when the various transactions take place and the accounting is done. The Hon. Minister has further stated, "As a first step in this direction, an Accounts Wing has been formed in the Board's Secretariat and it has already taken over the functions hitherto performed by the Pay and Accounts Officer, Madras, in respect of the Board." That is a very important fact, especially when it concerns itself with a number of transactions and the Electricity Board enters into various contracts. Every time it enters into a contracts, financial questions and technical questions of law arise. In all these cases, it is better to have full control of the Accountant-General, and the Chief Engineer also should take expert legal advice. The Electricity Board should be fully informed of all the details of the contracts and of all the decisions taken by the Chief Engineer.

The next point is about the tariff rates. Here in 1959 the tariff rates were increased. Twenty-nine nP. is now the rate for domestic consumption. In the case of use of fans, they were levying 3½ annas. Now they have made it a flat rate whether you use fans or not. The flat rate is 29 nP. This will have a great bearing upon the expenses that are being incurred by the Board. One difficulty mentioned was that some people have fans for all time and others do not have. That abuse can be checked. It is better to have a different rate so far as cases where fans are used

5th May 1962] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

are concerned. That will be one of the considerations for the purpose of reduction of the tariff rate. The fixed rate has also been increased from Rs. 8 to Rs. 10. That is also a hardship especially when electricity has become an article of consumption as valuable as water and air. Nothing can be done without electricity nowadays. None of us can live here in Madras without fans and other amenities. It has become part of the standard of living of our community. Therefore, no longer will it be possible for us to increase the tariff rates. In fact, I find under section 67 of the Electricity Supply Act of 1948 that the Board can take into consideration their income and the final budget and that half of the balance can go in reduction of the tariff rate. Therefore, the Statute itself takes into consideration the necessity for the reduction of tariff rates. Whenever the Board are in a position to reduce the tariff rate, they may do so. The Statute does not speak of increase of tariff rates. As a matter of fact, if the Board incur more expenses, the Statute does not ask them to increase the tariff rates. On the other hand, it is stated that so far as they can afford to have some balance, they may reduce the tariff rates. Half of the balance will go in reduction of rates. What importance they attach to the cheapness of the tariff rate is very clear from the Statute of 1948. After 14 years of our glorious Independence, I think it is necessary that we should have as cheap a rate as possible of course, consistent with the budget requirements. If it is not possible to do it, that is a different matter. So long as it is possible, the Board should take into consideration every year this particular fact and make a reduction in tariff rates so that people may enjoy some electricity at as cheap a rate as possible. This is a very important matter especially when electricity has become part of the life of the nation. Therefore, I submit that it will be necessary for the Electricity Board every year to take into consideration whether it will be possible for them to reduce the tariff. It is only after that consideration that they should pass the budget. I do not find any such thing having taken place in the Electricity Board. I do not know whether they have ever bestowed any thought upon this matter at all. In the year 1959 they increased the rate to 29 nP. and the fixed rate from Rs. 8 to Rs. 10. From 1959 to 1962 nothing seems to have been done to review the rate.

On the whole, I would plead that so far as the Electricity Board are concerned, more and more the budget should be placed before the House and that like every other budget power should be given to the Legislature for the purpose of fully discussing and voting upon the budget itself.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR : அக்கிராசனாதிபதி அவர்களே, மின்சார இலாகா வரவு செலவு விஷயத்தைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் அறிக்கையின் மேல், என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு வணக்கத்தைத் செறிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மின்சார இலாக்கா இயங்கி

[Sri S. Jayarama Reddiar]

[5th May 1962]

3-50
D.M.

வரும் விதத்தைப் பற்றி பல பேர் பல விதமான அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். பொதுவாக நம்முடைய மாகாணத்தில் மின்சாரம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அதிகமாக விநியோகிக்கப் பட்டு, இன்னும் சிறிது காலத்தில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சக்தி விஸ்தரிக்கப்படும் என்ற உறுதியை மாகாண சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில், மாகாணம் பூராவும் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு, என் போன்றவர்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டத்தை மட்டும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்தக் கஷ்டங்களை ஏற்கனவே பல நண்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களே அதையே நீங்கள் பின்பற்றி மீண்டும் சொல்லுவதில் என்ன பிரயோஜனம் என்றால், நாங்கள் எங்கள் கடமையைச் செய்வதற்குச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கட்டாய காரண்டி (guarantee) கட்டணத்தை கொடுப்பதில் ஏற்படும் கஷ்டங்களைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனால் சங்கடம் பல குடும்பங்களுக்கு உண்டாகிறது. ஆரம்பத்தில் விஷயம் தெரியாமல் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு, ஆசையோடு கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு, பின்னால் அந்தப்பணத்தைக் கொடுக்க முடியாதபடி, பல காரணங்களால், மறை இல்லாத காரணத்தாலோ, அல்லது மின் சக்தியை உபயோகிக்க முடியாத காரணத்தாலோ, பல காரணங்களால் உபயோகிக்க முடியாது போகிற நிலைமையில், கொஞ்சம் மின்சாரசக்தி உபயோகித்தாலும் 150 ரூபாய், 200 ரூபாய் ஒரு மோட்டாருக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருப்பதால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 1956-ம் வருடத்திற்கு முன்னால், ஸ்ரீ மாணிக்க வேலு நாயகர் அமைச்சராக இருந்தபோது, இந்த மாதிரி ஒரு தாலுக்காவில் சங்கடம் ஏற்பட்டு கட்டாயக்கட்டணத்தை குறைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அதற்காக சர்க்காரிடத்தில் ஒரு உத்திரவைச் சில நண்பர்கள் கூடி வாங்கினார்கள். அந்த மாதிரியான நெருக்கடி ஏற்பட்டது சர்க்காருக்குத் தெரியும். இப்போது மின்சார இலாக்காவுக்கு அதிகமான வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில், அந்த இலாக்காவில் இருக்கிற ஊழியர்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு அதிகப்படியாகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும், ஏராளமான வருமானம் வருகிறது என்று கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். போனஸ் கொடுக்க வேண்டும், மற்ற சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆலைகளில் வேலை செய்கிறவர்கள்; பஸ் போன்ற லாபகரமான தொழிலில் வேலை செய்கிறவர்களைப் போல் கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். மின்சார இலாக்கா இப்போது போர்டு ஆகிவிட்டது. வியாபாரஸ்தாபனம், தொழில் ஸ்தாபனம் மாதிரி ஆகிவிட்டது. அது லாபகரமாக இருக்கிறது என்று சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. இந்த முறையில் இருப்பதால், ஸ்ரீமான் T. P. ஸ்ரீனிவாஸ் வரதன் அவர்கள், இதில் லாபம் வருவது எத்தனையோ காரணத்தால் வருகிறது என்று பாராமல், வருகிற லாபம் அத்தனையும் தொழிலாளர்களால் தான் வருகிறது என்று நினைத்துக்கொண்டு, அதில் பங்கு கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் தொழிலாளிகள்,' என்று சொன்னார்கள்.

5th May 1962]

[Sri S. Jayarama Reddiar]

அந்த விஷயத்தை சர்க்காருக்கு விட்டுவிடுகின்றேன்; நான் ஒன்றும் அந்த விஷயத்தில் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் மற்றொன்றைக் குறிப்பிட்ட விரும்புகிறேன். மின்சார போர்டு ஒரு ஏகபோக கம்பெனியைப்போல் இந்தத் துறையில் இருக்கிறது. அதற்குப் போட்டி கிடையாது. அதனிடம்தான் நாங்கள் கொள்முதல் செய்ய வேண்டிய விவசாயிகளாக இருக்கிறோம். போர்டு கடைவைத்திருப்பவர்கள் போலவும், நாங்கள் வாங்குகிறவர்கள் போலவும் இருக்கிறோம். போர்டு விதிக்கிற கட்டணத்தை நாங்கள் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இவ்வளவு லாபம் வரும்போது விவசாயிகளுக்குக் கட்டணத்தை குறைத்துக் கொடுப்பது நியாயமான காரியம் என்பதை சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அத்துடன் இந்த மின்சாரக் கட்டுப்பாடு இருக்கிற காலத்தில் ஒரு சில விஷயங்கள் நடக்கின்றன. அதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக மின்சாரம் கோடைக் காலத்தில் 'ஸ்டேகர்' (stagger) பண்ணி மணிக்கணக்கில் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் நாடாள் காட்டில் இருப்பவர்கள், பாத்தியில் தண்ணீர் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்கிறவர்கள். இருக்கிற மோட்டாரைத் தட்டிவிட்டால் அது 50 செண்டோ 30 செண்டோ போவதில்லை. ஒவ்வொரு பாத்தியிலும் தண்ணீர் விட்டுக் கட்டி பாய்ச்சவேண்டியிருக்கிறது. இதை இரவில் செய்யக்கூடிய காரியமாகச் சொல்வதற்கில்லை. இரவில் பாய்ச்சும்போது எல்லாப் பாத்திகளுக்கும் தண்ணீர் போவதைப் பார்க்கமுடியாது. ராத்திரி 10 மணிக்கு, 12 மணிக்குத்தான் தருவேன் என்று சொன்னால், எப்படி அந்த ராத்திரியில் நீர் பாய்ச்சுவது? இரவில் எப்படி ஐயா பாத்திகளுக்குப் பாய்ச்ச முடியும் என்று அவர்களைக் கேட்டால் அப்படித்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் சினிமா, கொட்டகைக்கும் ஆயில் மில்களுக்கும் பாட்டரிகளுக்கும் மற்றவைகளுக்கும் எப்போதும் கொடுக்கிறார்கள். சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பகல் நேரங்களில் கொடுக்காவிட்டால் என்ன பிரயோஜனம்? பருத்தியா காயப்போடுவோம், நில்லக்கூடையா ஒரு மாதம் கழிந்து உடைத்தாலும் பரவாயில்லை. சர்க்கார் எதை முன்னே செய்யவேண்டும் எதைப் பின்னே செய்ய வேண்டுமென்ற பொறுப்பில்லாமல் செய்கிறார்கள். இதனால் சாதாரண விவசாயிகள் குறைபடுகிறார்கள். பயிருக்குப் பத்து நாட்கள், இருபது நாட்கள்தான் இருக்கிறது என்கிற நேரங்களில் உடனடியாகச் செய்யவேண்டியதைச் செய்யவேண்டும். அந்த சமயத்தில் புத்திசாலித்தனமாக நடந்துக்கொண்டால், ஜனங்களிடத்தில் தப்ப அபிப்பிராயத்துக்கு இடமிருக்காது. இதைப்பற்றி பழைய மந்திரி அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருந்தேன். அவர் நீர் செய்த போதும் அதற்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் நடப்பதில்லை. ஆகையால் இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் நல்லமுறையில் நடந்து பொது ஜனங்கள் அபிப்பிராயத்தை நல்லமுறையில் பெற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri S. Jayarama Reddiar] [5th May 1962]

அடுத்தபடியாக, நண்பர் சிவானந்தம் அவர்கள் நேற்று மின்சார போர்டு ஊழியர்களுக்குப் ப்ரமோஷன் கொடுப்பதில்லை, மற்ற வகைகளிலும் அவர்கள் விஷயங்கள் சரிவர கவனிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று எனக்குத் தெரியாது. பொதுவாக போர்டுக்கு நிர்வாகம் வந்த பிறகு சரியாக நடப்பதில்லை, மற்றவர்களுக்கு நடப்பது போன்று அங்கு நடப்பதில்லை என்று ஆபீசர் அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். வர்த்தக ஸ்தாபனம் மாதிரித் தானே அது இயங்குகிறது? வர்த்தகத்தில் லாபம் ஜாஸ்தியாக வந்தால் ஜாஸ்தியாகத்தானே எல்லோருக்கும் கொடுப்பார்கள். நீங்கள் சொல்லுவது புரியவில்லையே என்று சொன்னால், அங்கு சரியாக நடப்பதில்லை என்பது வாஸ்தவம்தான் என்று சொல்கிறார்கள். அதில் நியாயமிருந்தால், மந்திரி அவர்கள் அதைக் கவனிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, as a special case, I may be permitted to make clear only one point. Sir, the previous speaker yesterday asked of the Hon. Minister a few questions for obtaining clarification in respect of the Depreciation Reserve Fund and loans taken from it by the Board. I find here a statement that the supplementary amount required can be met from loans from the Government, from the depreciation reserve and other receipts of the Board. How far the depreciation reserve could be used for taking loans, I am not able to determine. So far as the companies are concerned the depreciation reserve is for the purposes of meeting the depreciation on assets and not for the purposes of taking loans for other purposes. This fund was intended for meeting depreciation of assets taken over by the Board from the Government. In the year 1948 it has been calculated, and after taking into consideration everything in the 7th Schedule of the Act of 1948, a specific provision has been made and a specific percentage also is indicated, namely, not exceeding 1 per cent. When that is so, I do not know how the Board can take a loan from this depreciation reserve fund, and reduce the fund. So far as the companies are concerned, this cannot be done. A statutory reserve fund cannot be touched in that way. But so far as the Electricity Board is concerned, this seems to be the practice. I do not know how far it is in accordance with the correct accounting procedure or law in the matter.

Sir, I am thankful to the Hon. Chairman, for having allowed me to speak again as a special case.

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :

ஐயா, சிறு பாலசுப்ர

மணிய அய்யர் அவர்கள் சொன்ன விஷயத்தைத்தான் நான் சொன்னேன். கம்பெனி ஆக்ட் பிரகாரம் நடக்கிறதே. டெப்ரிசி யேஷன் பண்டில் எடுத்து உபயோகிக்கப் பொறுத்தம் இல்லையே விவரம் எப்படி என்று கேட்டேன். மந்திரி அவர்கள் பின்னால் பதில் சொல்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

5th May 1962]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR :

கனம் சபைத் தலைவர்

4-00
p.m.

அவர்களே, இன்று இந்த சபையில் நடக்கும் தமிழ்நாடு மின்சார சபையின் நிதி நிலைமையைப் பற்றி சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் அட்டவணையில் கண்டிருக்கும் சில விஷயங்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய போது பட்டியலில் சில லைசென்சார் செய்து வந்த வேலைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் நாட்டுக்கு மின்சார உற்பத்தி செய்துகொண்டு வருகிறது. மேலும் வீடுநீர் செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மின்சார போர்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி, செய்திருக்கிற வேலையை பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடி, தமிழ்நாடு மின்சார சபை உருவாக்கப்பட்டது முதல் இப்போது நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் நன்மைகளையும் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகளையும் ஆராயவேண்டும். இந்த போர்டுக்கு எடுத்துக்கொண்ட “அசெட்” 71 கோடி போனால் 47 கோடி 84 லட்சம், இப்போது கொடுத்திருப்பதில் 17½ கோடி எல்லாம் சேர்ந்து 130 கோடி மூலதனம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வருவாய் எவ்வளவு செலவு எவ்வளவு என்று பட்டியலில் காட்டியிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதுபோல, கம்பெனிகளைப் போல இதை வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் நமக்கு நிகர லாபம், நஷ்டம் பார்த்தவேண்டிய கடமை இருக்கிறது. அதில் தவறு இருந்தால், அமைச்சர் அவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் கொடுத்திருக்கிற கணக்கில் 1961-62-ல் 17 கோடி 37 லட்சம் வரவும், 1962-63-ல் 18 கோடி 75 லட்சம் வரவும் காண்பித்திருக்கிறார்கள். 1961-62-ல் இருந்த 17 கோடி 36 லட்சம் 1962-63-ல் 18 கோடி 75 லட்சமாகக் கூடியிருக்கிறதே தவிர, நிகர லாபமோ நஷ்டமோ தெரிவிக்கவில்லை. நான் வணிகன் என்ற முறையில், அரசாங்கம் போர்டு வைத்து அதை லாபத்திற்காக நடத்தாவிட்டாலும், மக்களுக்கு என்ன நன்மை, நடத்தக் கூடிய காரியங்களில் லாபமா நஷ்டமா என்று கவனிக்கவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் துறையினால் நமக்கு லாபம் எவ்வளவு, நஷ்டம் எவ்வளவு என்று தெரிவித்தால், நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இதுவரையில் அக்கவுண்டண்ட் ஜெனரல் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்து அவர்கள் மூலமாக இந்த நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி இந்த போர்டு நிர்வாகத்திற்குக் கீழே ஒரு கணக்குப் பரிசோதகர் ஏற்படுத்தி அந்த நிர்வாகத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எவ்வளவு நல்ல தல்ல என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் உள்ள நிர்வாகத்திற்குக் கட்டுப்பட்ட ஆடிட்டாக இருந்தால்தான் ஏற்படக்கூடிய தவறுகளைத் தெரிவாக எடுத்துச் சொல்ல சௌகரியமாக இருக்கும். ஆதலால் இப்போது இருக்கக் கூடிய முறையில் தொடர்ந்து செய்து வந்தால், நன்மை பயக்கும்

[Sri M. Subbiah Chettiar]

[5th May 1962]

என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது நமக்குத் தேவையான மின்சாரம் எவ்வளவு, எதிர் பார்க்கிற அளவு எவ்வளவு, என்று கணக்கெடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் பார்த்தால் நாம் எதிர் பார்க்கின்ற அளவு எவ்வளவு என்று நினைக்கிறோமோ அவ்வளவு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலைமை சமீபத்தில் ஏற்படும் என்று நினைப்பதற் றெல்லை. எங்கள் ஊரில் ஆரம்பத்தில் சேஷசாயி பிரதர்ஸ் என்ற நண்பர்கள் சேர்ந்து மின்சார ஸ்தாடனம் ஏற்படுத்தி, திட்டம் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆரம்பிக்கும்போது ஒரு யூனிட் அதாவது —30 வருஷத்திற்கு முன்னால்— மூன்று அணு என்று வைத்தார்கள். பின்னால் உற்பத்தி செய்யச் செய்ய அதைக் குறைத்து கிட்டத்தட்ட ஒன்றே முக்கால் அணுவுக்கு யூனிட் வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு மின்சார போர்டில் உற்பத்தி அதிகமாக போகிறதே தவிர, அளிக்கக்கூடிய யூனிட்டுக்கு ஒன்றுக்கு இரண்டாக ரேட் உயர்ந்துதான் இருக்கிறது. உற்பத்தி அதிகமானால் செலவு குறையும் என்ற பழக்கம் இருந்து வருகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் ரேட்டு கூடிக்கொண்டே போகிறதே தவிர, மின்சாரம் என்றால் ஜனங்கள் பயப்படக்கூடிய அளவுக்கு உபயோகப்படுத்தாமலே இருப்போம் என்ற பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பற்றாக்குறை இவர்கள் போட்டிருக்கிற கணக்கை விட அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர, தமிழ்நாட்டுக்குத் தேவை எவ்வளவு என்பதைப் பார்த்து அதற்குத் தக்க மதிப்புப் போட்டு உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்தில் ஒக்கனக்கல் (Hogenakkal) என்ற இடத்தை சர்வே செய்து அந்த இடத்தில் 800 லட்சம் கிலோவாட் உற்பத்தி செய்ய வழி இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை விரைவாகச் செய்து பற்றாக்குறை நீங்க அவன் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனு சக்தி உற்பத்தி நிலையம் இதற்குச் சிறந்தது. தமிழ்நாட்டில் ஒன்று அல்ல, பல நிலையங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முக்கியமாக நான் சொல்வது என்னவென்றால், தனியார் துறையில் நடத்தும் லைசென்சார்களுக்கு 200 லட்சம் ரூபாய் ஐந்தாண்டுகளில் கடனாகக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வருஷம் ஒன்றுக்கு 40 லட்சம் கொடுக்க வேண்டும். 1961-62-ல் 22 லட்சம், 1962-63-ல் 27 லட்சம் ஒதுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். தனிப்பட்ட வர்களைப் பொறுத்தவரை 1½ லட்சம் கூடுதலாகக் கொடுக்கலாம். ஆனால் இதைக் கூடிய சீக்கிரம் கொடுத்து லைசென்சார் மின்சாரம் அதிகமாகச் செய்வதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய பேச்சிலிருந்து தனியார் நடத்தும் இடங்களிலிருந்து திருப்திகரமாக நமக்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு கம்பெனையிண்டாவது அடிக்கடி ஜில்லா வகையில் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் நாங்கள் நிறைய மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து இன்னும் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கும்போது, தென் சென்னைக் கார்ப்பரேஷன்

5th May 1962]

[Sri M. Subbiah Chettiar]

என்ன சொல்கிறார்கள், அரசாங்கத்திடம் லைனுக்கு அபினை செய்திருக்கிறோம், அவர்கள் நிறையக் கொடுத்தால் எங்களால் முடிந்த வரையில் நிறைய செய்கிறோம், அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு பக்கம் லைன் கிடைக்க வுலலை என்று சொல்கிறார்கள், ஒரு பக்கம் இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுக்கத் தாயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கவனித்து சீக்கிரம் பட்டுவாடா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் தனியார் நடந்தும் தொழில் நல்ல விதமாக அரசாங்கத்தால் பாராட்டுகிற நிலைமையில் மின்சாரம் அபிவிருத்தியில் இருக்குமென்று தெரியவில்லை. அதை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு தஞ்சை ஜில்லாவுக்கும் தஞ்சை ஜூர் ஜில்லாவுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க வழிசெய்யவேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. SESHACHARIAR: Mr. Chairman, Sir, I should thank the Government and also the Chief Engineer for Electricity for the marked progress made in electricity, especially in regard to the supply of electricity for agricultural purposes. Sir, in the year 1950-51 only 14,000 pumpsets had supply of electricity.

(Deputy Chairman in the Chair.)

It is now 1,39,000. This is really a marked advance and anybody can be proud about this very good progress. Sir, of course, there had been a few difficulties experienced by the agriculturists. But most of them have been wiped out. The one great difficulty that was experienced and whose removal was urged by the agriculturists on the Government and also by the Members of this House was the abolition of the unconnected minimum charge. There were several difficulties in regard to this. I think, now for the last two years or so an arrangement has been made by which the unconnected minimum need not be collected. If any person had applied for the supply of electricity but he has not been able to purchase the necessary machinery or unable to get the pumpset or the well had become dry, in all such cases, the entire thing had been wiped out and the charges were not collected. The only thing that was required was that it should be certified that it was a known necessity by the proper authority. This is a great boon to the agriculturists. The only charges collected were the dismantling charges. In cases where the services had been given, the cost of dismantling alone was demanded and had to be paid.

There is also the other advantage, namely, that the agriculturists are in a better position than the industrialists. The agriculturists pay only 7n.P. per unit whereas the industrialists pay 10 n.P. per unit. The agriculturists cannot therefore, now complain except on the question of staggering.

As our hon. Friend Sri Reddiar said just now, there has been staggering on several occasions. There is staggering to a certain extent even now though our Hon. Minister has assured that there would be no cut.

[Sri M. Seshachariar]

[5th May 1962]

There is one other advantage mentioned in the statement of the Hon. Minister. That, I think, will come to pass very soon. There was a certain range of tariff guarantee for 15 horse power to 55 horse power. That depended upon the number of persons who applied for the supply of power. In cases where a large number of persons were utilizing the power, and were consuming much greater power than what was guaranteed, in all such cases, it is now pointed out that there will be re-rating or there will be a reduction in the original guarantee. The only thing I am concerned with is, the machinery they are going to have for this purpose. Nothing is mentioned about the machinery that they are going to have for this purpose. If they are collected every year and the refunds are made later, there may be a lot of complications. If it is done periodically every six months, the Revenue department at the time of collection can reduce the amount in proportion to the increase in the number of persons and supply of power. It may not be difficult because it is a case where expansion will be going on. Therefore, we must fix a particular time. I think it may be periodical, three or four months. This could be more easily done. The procedure in regard to this alone has got to be specified.

4-10
p.m. The other thing that is a source of complaint very often which can be rectified but which has not been done in certain cases is the low voltage. At the tail end, there is always this low voltage. This could be rectified by applying capacitors. This is what the engineers say. That is a commodity that is not available here, and has to be imported. In certain places they have got this, and there is no low voltage in those places. In certain other places, this has not been done. Unfortunately, no company is manufacturing these capacitors in this country.

Even according to the speech of the Hon. Minister, the demand is growing everyday, and by the end of the Third Five-Year Plan period, the deficit will be about six lakhs kilowatts. This means to say, that however much we may improve the position during this period, it will still not be possible for us to meet the demand. Whatever process we may adopt like staggering, etc., still the demand will be greater. Sir, we are bringing into existence a number of industries. Some of the industries in Coimbatore and other places want to have their own thermal stations. The Government can have no objection to it. In important places, the industries can be allowed to have their own thermal stations. This would avoid for us the difficulty of finding additional sources of power supply. We do not have additional sources. Therefore it is I say that if industries are allowed to have their own thermal stations, it would ease our position greatly.

Then, Sir, I come to nationalisation. In 1956 it was stated, at least that was the understanding then, that every year one or two private undertakings would be taken over by the Government. All the private undertakings put together would not cost more

5th May 1962]

[Sri M. Seshachariar]

than Rs. 3 crores. It might be a little below that sum. A number of private companies would not each get more than Rs. 15 lakhs or Rs. 20 lakhs. This was the estimate at that time. Probably the amount may be a little more now. We are now, I think, advancing Rs. 10 lakhs or Rs. 20 lakhs to a number of these companies for extending their area of supply. It would have been much easier if we had taken over the undertakings one after another every year. After all, it is not a case of our having to pay the money at once. For certain companies, we have not paid the entire amount. The amount is in dispute, and it is before arbitration. There will always be some cantankerous company which will go on fighting. This will be an advantage to us, and we can also stipulate that the amount will be paid in instalments. They were prepared at the time when there was the talk of nationalisation. Most of them were prepared to. . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I am now tempted to say, Sir, 'Please save us from friends'. If the Government desire and decide to acquire these undertakings, they will be able to find the resources for the purpose. Therefore, they need not have to resort to these subterfuges.

SRI M. SESHACHARIAR: I am sorry. That is not what I meant. I do not want to cast any aspersion. The only thing I wanted to say was that in certain cases, the proceedings were being delayed. The parties are cantankerous, and this gives us an advantage. We are trying to finance many of these companies. We give them loans for extending electricity. But the complaint is that in several places, they have not extended their area of supply in spite of the loans received by them from the Government.

Sir, there are certain materials which are not available. A number of component parts are manufactured in our country, but certain other parts have got to be imported. There are no manufacturers in this country. With great advantage, we can start the manufacture of some of the articles, imported from other countries, in our own country. For instance, take the bulb industry. This can be started in our country. There is also the manufacture of the underground cable. There is only one company throughout India—one English company. They call it, the Indian Cable Company, but it is cent per cent European. Some such company could be started.

I have already mentioned about the capacitor. This is also not available in India. Then, there is no company manufacturing high tension insulators. I wish to say that all these things could be manufactured in India not with very much of capital. The Government themselves could start an industry or encourage some one to start it. This is absolutely necessary for extending electricity throughout our State. The hon. Member Sri Nallaswami was speaking about the requirements of the agriculturists,

[Sri M. Seshachariar]

[5th May 1962]

and that certain things were not available. It is not correct. Most of the things are available, except high tension lines. We have got poles. If we do not have cement posts, we have got wooden poles. There are tubular poles also. Low tension lines are available with some difficulty. There are certain difficulties in regard to lightning resistors. The necessary things are not available. All these are for sub-stations and for higher voltage. But for ordinary low tension lines used for agricultural purposes, there is absolutely no difficulty. Several things are available in our own country.

Sir, one thing I would like to say in regard to the services. We have got Assistant Engineers, and a prescribed area is given to them. In Madras I think it is not less than 20,000 connections. Probably it may be more. In the mofussil, the area is much larger. I think the area should be reduced so that they may be in a position to inspect periodically all the connections. The Assistant Engineer in Kilpauk, for instance, has got to go up to Tinna-nur. Another Assistant Engineer in Kancheepuram has got to go up to Sunkuvar Chatram. The Assistant Engineer's area has to be circumscribed so that he can make proper inspections. Thank you, Sir.

4-20
p.m.

SRI K. KAMALAKKANNAN : மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மின்சார சபையின் 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை, 1961-62-ம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று நமது மின்சார துறையில் நல்ல திறமையும் பயிற்சியும் மிக்க வல்லவர்கள் பணியாற்றும் காரணத்தால் இன்று எங்கே பார்த்தாலும் மிக நல்ல முறையில் மின்சக்தி பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதை, அதிலும் குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் ஏராளமான பம்பு செட்டுகள் இயங்கி வரும் நல்ல அபிவிருத்தியைக் காண்கிறோம்.

முதலில் மின்சார சபை சமார் 71 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. கடந்த 5 ஆண்டுகளில் அரசினர் மின்சார சபைக்கு 47.84 கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது 1962-63-ல், சபையின் மூலதனத் திட்டங்களுக்காக அதற்கு அரசாங்கத்திடமிருந்து 11.50 கோடி கடனாக கொடுப்பதாகத் திட்டமிட்டு இருப்பதை நாம் அறிக்கையில் காண்கிறோம். தொழில் துறையிலும் விவசாயத் துறையிலும் இன்னும் அதிகமாக விரிவுபடுத்துவதற்காகப் பல திட்டங்களை வகுத்திருக்கின்றார்கள். இதில் 1961-62-ன் திருத்த மதிப்பீட்டில் மின்சக்தித் திட்டங்களின் மூலதனச் செலவுக்காக 1,788.70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. 1962-63-ல் இதற்காக 1,820.90 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது. அதே சமயத்தில் 1961-62-ல் சபையின் வருவாய் 1,736.41 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது. 1962-63-ல் 1,875.61 லட்சமாக அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதாக அறிக்கை கூறுகின்றது. இவ்வளவு கணிசமான தொகை வருவாயில் பெருகி

5th May 1962]

[Sri K. Kamalakannan]

யிருந்தும், மின்சார சபையானது தனது தேவைகளுக்கு அரசாங்கத்திடம் கடன் பெறுவதைத்தான் பார்க்கின்றோம். அது அவ்வளவு ஏற்றதாக இல்லை. கடன் குறைக்கப்பட்டு வேண்டும். அவசியமானால் செலவை எந்தெந்த இடங்களில் குறைக்கலாமோ, கட்டுப்படுத்தலாமோ அந்தந்தப்படி குறைத்தால் மின் சபையின் நிதி நிலை நல்லபடி அமையும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன். இன்று நமது மின்சார இணைப்பில் 7 நீர் மின்சார நிலையங்களும் இரண்டு அனல் மின்சார நிலையங்களும் இருக்கின்றன. இவற்றின் மொத்த உற்பத்தித்திறன் 571 ஆயிரம் கிலோவாட் என்று தெரிகின்றது. ஆனால் வெயில் காலங்களில் அதிலும் குறிப்பாக மழை பெய்யாமல் நீர் நிலையங்கள் வற்றி விடும்போது, நீர் மின்சாரத் திட்டங்கள் பாதிக்கப்படுவதால் மின் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக விவசாயமும் தொழிலும் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப் படுகின்றது. எனவே இந்தத் தட்டு ஏற்படாமலிருக்க அதிக அளவில் அனல் மின்சார உற்பத்தித் திட்டம் இருந்தால், நலமாயிருக்கலாம். ஆனால் நெய்வேலித் திட்டத்தில் மின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் ஒரு திட்டமாக இருப்பதாலும் இது சீக்கிரமே செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்ப்பதாலும் இந்தத் தட்டு சீக்கிரம் விலகிவிடும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன். இந்த அபிவிருத்தியைப் பாராட்டுவதோடு 1-4-1962-ல் மின்சார வசதி பெற்றுள்ள நகரங்கள், கிராமங்கள், சிறு கிராமங்கள், ஆகியவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை 12,638 என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றது. அதோடு 15,000 விவசாயப் பம்பு செட்டுகளுக்கு மட்டுமே மின்சக்தி கொடுப்பதாக இருந்த கால அளவில் 22 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் சக்தி கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாக இருக்கின்றது. இது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்க அம்சமாகும். குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தைச் சேர்ந்த மூன்றாம்நிலை வேலை திட்டத்துக்கான பூர்வாங்க வேலைகள் திருப்தியாக நடைபெற்று வருவதும் பாராட்டத் தக்கதாகும். இது மூன்றாவது திட்டத்தில் முக்கியமான அம்சமாகும். இதற்குக் கொழும்பு திட்டத்தின்கீழ் கனடா அரசாங்கம் 220 லட்சம் டாலர்வரை உதவியளிக்கின்றனர். இந்த திட்டம் உருவாவதற்குத் தேவையான சாமான்களையும் உபகரணங்களையும் அவர்களுடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு இந்த நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்தால் நம் நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனது பாராட்டுதல்களையும் மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான எனது யோசனைகளையும் தெரிவிக்கும் இந்த நேரத்தில் ஒரு சில குறைபாடுகள் காண்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். எனக்குக் கண்கூடாகத் தெரியும். சில கிராமங்களில் மக்கள் தங்களுடைய ஆசையின் காரணமாக, தங்களுடைய வறுமை நிலையையும் மீறி அக்ரிமென்டு எழுதிக் கொடுத்து மின் சக்தியைப் பெற்றார்கள். மூன்று H.P. எஞ்சின் போட்டாலும் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காது. ஆனால் அவர்கள் மின்

[Sri K. Kamalakannan]

[5th May 1962]

சார சபையின் சில சட்ட திட்டங்களுக்குட்பட்டு, agreement எழுதிக் கொடுப்பதால் 5 H.P., 7 H.P. செட்டுகள் போட்டுக் கொள்ளுகின்றனர். இந்த special guarantee, minimum guarantee இப்படிப்பட்டவைகளால் அவர்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். (guarantee) இருப்பதன் காரணமாக அவர்கள் ஒன்றுக்கு மூன்று மடங்காகப் பணம் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாகின்றார்கள். இதை அரசாங்கம் கூர்ந்து கவனித்து அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலாவது நிவாரணம் அளிக்க முன்வரவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்து சென்னை நகரைப் பொறுத்த மட்டில், underground cables போடுகின்றார்கள். பள்ளங்கள் எடுத்த பிறகு அதைச் சரிவர மண்ணைத் தள்ளி மூடுவது இல்லை. அதன் காரணமாக மழை காலத்தில் அங்கு பெரும் பள்ளங்கள் உண்டாகி போக்கு வரத்திற்கும் சரி, நடந்து செல்பவர்களுக்கும் சரி, பல கஷ்டங்களை உண்டாக்குகின்றன. இதையும் அரசாங்கமும் சம்மந்தப்பட்ட எலெக்டிரிக் டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகளும் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மின் சக்தியால் இயங்குகிற அலைகள் இருக்கிற இடங்களில் இருக்கிற மின்சார இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ஏனைய சிப் பந்திகளுக்கும் ஆங்காங்கே விடுகள் கட்டிக் கொடுத்தால் தான் அவர்களுக்கு நல்ல நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இதையும் அந்த இலாகா கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதோடு கூலி ஆட்களைப் பல வேலைகளுக்குத் தாற்காலிகமாக (temporary) வைத்துக்கொண்டு, அந்த வேலை முடிந்தவுடன் அவர்களை வெளியே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். மறுபடியும் வேலைக்கு கூலியாட்கள் எடுக்கும்போது, புதிதாக வேறு ஆட்களை வைக்கிறார்கள். ஏற்கனவே வேலை செய்தவர்களை மீண்டும் வைத்துக்கொண்டால், ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்த நிலைமை ஏற்படும். அதையும் ஓரளவுக்குக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஹொகனக்கல் அருகே காவேரியின் குறுக்கே சமார் 58 கோடி ரூபாய் செலவில் இரண்டு நீர் தேக்கங்கள் கட்டினால், இரண்டு மின்சக்தி உற்பத்தி நிலையங்களை நிறுவுவதற்கான திட்டத்தை சீக்கிரமே அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால், மின்சக்தி அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

5th May 1962] [Sri T. V. Devaraja Muadliar]

ஆதரிக்கிறேன் என்று முதன் முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின் சக்தி இன்றைக்கு எல்லா மகாணத்தையும் விட நம்முடைய மாகாணத்தில் முன்னேறி யிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பது என்னுடைய எண்ணம். மேலும் தஞ்சை ஜில்லாவில் காவேரி நதி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. காவேரி நீர் பாய்ச்சலால் நெல் விளைச்சல் தஞ்சை ஜில்லா முதன்மையாக இருக்கிறது. இரண்டாவதாக எங்கே நெல் உற்பத்தி அதிகம் என்றால், மின் சக்தியால் பாசனம் நடைபெறுகிற வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் நெல் விளைச்சல் அதிகம் என்றால், மிகையாகாது. ஆற்றுப் பாய்ச்சல் கிடையாது. வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் எல்லாம் மின் சக்தியைக் கொண்டு இயங்குகிற பம்பு செட்டுகளால் நீர்ப் பாசனம் நடைபெற்று, நெல் விளைச்சலில் தஞ்சைக்கு இரண்டாவதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கும் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஆறு இருந்தாலும் தண்ணீர் இல்லை என்ற பழிச் சொல் இருக்கிறது. மைசூரிலிருந்து தண்ணீர் வர வழி இல்லாமல் இருப்பதால், மின் சக்தியைக் கொண்டுதான் அந்த ஜில்லா முன்னேற்றத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, மழை காலாகாலத்தில் பெய்து விட்டாலும், அதிகம் பெய்துவிட்டாலும், கரண்டு அதிகமாக விவசாயிகள் எடுப் பதில்லை. அப்படி எடுக்காவிட்டாலும், விவசாயிகளிடமிருந்து minimum எவ்வளவு கட்டவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களோ, அவ்வளவையும் கட்ட வேண்டுமென்று வசூலிக்கிறார்கள். இது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். இதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரத் துறையில் நம்முடைய மாகாணத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பாராட்டுவதுடன், மின் சார அபிவிருத்திக்கு அமெரிக்கா செய்து வரும் உதவியையும் நாம் பாராட்டவேண்டும். பலவிதப் பொருள்கள் இல்லாதிருப்பதால், மின்சார விஸ்தரிப்பு துரிதமாக முன்னேற முடியவில்லை என்பதாக சபையில் இருப்பவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நம்முடைய Chief Engineer வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவர் கனடாவுக்குப் போய் பொருள் உதவி பெற்று வந்தார். பொருள்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார். மீண்டும் அவரை வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பி, பொருள் உதவி கொண்டு வந்தால்தான், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்யமுடியும். இன்னும் 8,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதைப்பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமானால், அதற்குள்ள பொருள்கள் வேண்டும். அதற்காக நம்முடைய Chief Engineer அவர்களை வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பி, பொருள் உதவி பெற்றுவரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 'சித்திரமும் கைப்பழக்கம், செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்' என்பது போல, பழக்கம் உள்ளவர்கள் நம்முடைய Chief Engineer அவர்கள். ஏற்கனவே கனடாவுக்குப் போய் நாம் பாரட்டக்கூடிய விதத்தில் பொருள் உதவி பெற்று வந்தார்கள். ஆகவே அவரை மீண்டும் வெளி

[Sri T. V. Devaraja Mudaliar] [5th May 1962]

நாட்டுக்கு அனுப்பி, பொருளுதவியைக் கொண்டு வந்தால் தான் 8,000 கிராமங்களுக்கும் மின்சக்தியை விஸ்தரித்து மூன்றாவது திட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடிக்க முடியும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். அதிக நேரமில்லாததால், இன்னும் ஒரு வார்த்தையைக் கூறி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பூமிக்கும் உறக்க முண்டு தண்ணீருக்கும் உறக்கமுண்டு, மற்றதுக்கும் உறக்கம் உண்டு. இன்றைக்கு சூரியன், சந்திரன், காற்று மூன்றும் உறக்கம் இல்லாமல் பணியாற்றுவதுபோல, மின்சக்தி உறக்கமில்லாது பணியாற்றுகிறது என்று பாராட்டி உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI K. ANBAZHAGAN : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு மின்சார வளர்ச்சியைப்பற்றிய நிதி நிலை அறிக்கை மீது சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக மகிழ்கிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மின்சாரத் துறையில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு ஓரளவு வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையென்றாலும், தமிழகத்தின் தேவை நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற கருை எங்குமிருக்கிறது என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அமைச்சரவர்களும் இந்த அறிக்கை மூலமாக, நம்முடைய தேவைகள் நிறைவேற்றப் படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதை எடுத்துக்காட்டி, அந்தத் தேவைகள் இப்போதும் முழு அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டு 1965-66-ஆம் ஆண்டில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமுடிவில் கூட தேவை நிறைவேற்றப்படுமா என்ற ஐயத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார் என்றே கருதுகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரத்தில் 1965-66-ஆம் ஆண்டு மின்சக்தித் தேவை 1,579,000 கி.வா. ஆக இருக்குமென்ற மதிப்பீட்டையும், அந்தத் தேவை நிறைவேறுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற முயற்சியின் விளைவு 913,000 கி.வா. அளவு ஆக இருக்குமென்ற செய்தியையும், என்றாலும் பற்றாக்குறை 666,000 கி.வா. அளவு இருக்கும் என்ற உண்மையையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைவிட, இந்தக் கணக்கில் காணப்படுகிற பற்றாக்குறையைவிட, இன்னும் அதிகப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன், அப்படி எதிர்பார்ப்பதற்கான காரணம், எவ்வளவு தான் முயற்சித்தாலும், இப்போது நம்முடைய மின்சார உற்பத்தி பல்வேறு நீர்மின் நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரம் முழுவதும் மக்கள் பயன்படுத்துகின்ற இடங்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் மின்சாரம் வெகு தொலைவு செல்லவேண்டியிருப்பதால் மின்சாரம் உற்பத்தி ஆகிற அளவில் எருக்காடி 21 விடக்காடி அளவு அதை (transport) செய்வதில் வீணாகிவிடுகிறது. அல்லது கழிந்துவிடுகிறது என்ற குறிப்பை தமிழ்நாட்டின் தொழிலியல் வளர்ச்சியைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நடத்தியவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அகில இந்தியாவில், பல்வேறு

5th May 1962]

[Sri K. Anbazhagan]

மாகாணங்களில் மின்சாரம் 13 விழுக்காடு அளவுக்குத் தான் விடுகிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டில் தொலைவு அதிகம். அதனால், 21 விழுக்காடு அளவுக்கு விடுகிறது என்று தெரிவிக்கின்ற காரணத்தால், உற்பத்தியின் அளவு என்று எடுத்துக்காட்டப் படுகின்ற அந்த அளவிவிருந்து ஏறத்தாழ ஐந்தில் ஒரு பங்கைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டி நேரிடுகிறது. எனவே, தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியும், மக்களுடைய நாகரீக பழக்க வழக்க வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டு தேவைகள் பெருகுகிற போது, அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கு இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற அளவைவிட அதிக மின்சாரம் உற்பத்தியானால் தான், அதிலும் இப்போது பக்கத்திலிருக்கிற மாநிலங்களோடு தொடர்புகொண்டு மின்சாரத்தை அதிக தொலைவு கொண்டு செல்ல வேண்டிய தேவைகள் ஏற்படுகிற போது அதனிடையில் ஏற்படுகிற கழிவுகளையும் சுகுட்ட முடியும். ஆனால் உண்மையாகவே தென் மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற மின்சார இணைப்பை ஏற்பட இருக்கின்ற இணைப்பை நான் வரவேற்கிறேன். நான் வரவேற்பதில் அடிப்படையாக ஓர் அரசியல் கருத்து இருக்கிறது என்று கருதுவீர்களேயானால், இயற்கையாகவே நில அமைப்பும் அதற்குத் துணை செய்கிறது என்பதை நினைவூட்டி, அரசியல் கூட நலத்தொடு ஒட்டிப் பிறக்கிற ஒன்று தான் என்பதையும் நிலத்தில் இருக்கிற தொடர்பு அரசியலில் மாறுபட்டவர்கள் விஷயத்தில், அவர் தம் பிரச்சனைகளில் கூட சிக்கலைத் தீர்க்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அனைவரையும் Deccan plateau தட்சிண பீடபூமி அந்த அளவில் ஒன்று சேர்க்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றாலும் கொடுக்கல் வாங்கலில் தாராள ஏற்படுவது இயற்கை. அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளக் கூடிய திறமையும், அதற்கான நல்ல மனமும் நம்முடைய அரசினருக்கும், அதே போல பக்கத்து மாநில அரசினருக்கும் இருக்குமென்ற காரணத்தால் மிச்சம் ஆகிற செல்வங்களை வீணாக்காமல் பிறருக்குத் தந்து உதவி, அதனுடைய பலனைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு ஒவ்வொருவரும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவதன் மூலம் தென் மாநிலங்களுக்கு இடையில், தெற்கு மண்டல அமைப்பால் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற இணைப்பு பல வகையில் வலுப்பெற்று ஒருவருக்கு ஒருவர் ஒத்துழைப்பு ஏற்பட வழிசெய்யும் என நம்புகின்றேன்.

பொதுவாகவே மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், மின்சார உற்பத்தி எளிதான முறையில் ஏற்படுவதற்கு இயற்கை நீர்வீழ்ச்சி வசதி இல்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இருக்கிற இயற்கை வசதிகள் ஓரளவு பயன் படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் நீர் மின்விசை உற்பத்தி செய்வதுதான் செலவுத் துறையில் மிகுதியும் சிக்கனமானதாகும். இந்தத்துறையில் இனி நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரே ஒரு வாய்ப்பு உள்ள இடம் ஹொகேனகல் நீர்வீழ்ச்சியை ஒட்டியதுதான். அங்கே கட்டப்படக்கூடிய அணைக்கட்டை ஒட்டி ஏற்படக்கூடிய மின்சார உற்பத்தி நிலையம்தான். அந்த மின்சார

[Sri K. Anbazhagan]

[5th May 1962]

உற்பத்தி நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதில் இந்த அரசு முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் மைசூர் அரசு ஒப்புக்கொள்வதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இப்போதே மேற்கொள்ளப்பட்டதால்தான் இடையிலே ஏற்படக் கூடிய மிகப் பெரிய மின்சார நெருக்கடி தீர்க்கப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் நீர் மின் விசை வாய்ப்பைத் தவிர வேறு வகையில் தெர்மல் நிலையங்களை நிலக்கரியைக் கொண்டோ அல்லது அதற்கென்று எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தும் எண்ணையையக்கொண்டோ இயக்குவன்கள் வேண்டுமென்றால், செலவு அதிகமானாலும்கூட, விரும்பும் அளவுக்கு நிலக்கரியும், எண்ணையும் கிடைப்பதாகத் தெரியவில்லை. நெய்வேலியிலுள்ள 'லிக்னைட்' டைக் கொண்டு மின்சார உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சொல்லக்கூடும். அந்த இடத்திலிருந்தே மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு நடைபெற்றிருக்கிறது. வருகிற ஜூன் திங்களில் முதல் கூறு வேலை செய்யத் துவங்குமென்று அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்கள். மற்றப் பகுதிகளில் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகலாம் என்று சொல்கிறார்கள். முழுவதும் வேலை செய்யும்போது தான் அத்திட்டத்தில் நிறைவு ஏற்படும். அந்தத் திட்டத்திற்குத்தான் நெய்வேலி நிலக்கரி பயன்படும். தொலைவாகக் கொண்டு வந்து பழுப்பு நிலக்கரியைப் பயன்படுத்துவது கடினமாக இருக்கலாம். வடக்கேயிருந்து நமக்கு வரவேண்டிய பொருள்கள் பல வரவில்லை. அங்கிருந்து வரவேண்டிய நிலக்கரி வர வாய்ப்பு வசதி இல்லாத காரணத்தால் தெர்மல் நிலையங்களைக் கொண்டு அனல் மின்சாரம் ஏற்படுத்துவது மிகக்கடினமாக இருக்கக்கூடும். அந்தக் காரணத்தால் நம்முடைய தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்ள நமக்குக் கிடைக்கிற மூலப்பொருள்களைக் கொண்டு செய்யக்கூடிய மின் உற்பத்தியை நாம் உறுதியாகச் செய்தாகவேண்டும். நம்மிடத்தில் கிடைக்கக்கூடிய மூலப்பொருள்கள் நம்முடைய மின்சாரத் தேவைக்குப் போதுமானவை. அவைகளை மின்சாரத் துறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள மத்திய அரசு உதவவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் கிடைக்கின்ற தோரியம் முதலானவை வீணாகாமல் பயன்படுத்தப்படவேண்டுமானால், இவகே அணுசக்தி நிலையம் ஏற்படுத்தி ஆகவேண்டும்.

4-40
P.m.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகையில் இது பற்றி வெளி நாடுகளிலேயே ஆராய்ச்சி தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆராய்ச்சி முடிந்து மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருந்தால் நாமும் எடுக்கலாம் என்றார்கள். மேலும் வடநாட்டில் நடந்தேறட்டும். அதைப் பார்த்துக்கொண்டு தொடங்கலாம் என்றார். அந்த அமைச்சர் வெளி நாட்டுச் சுற்றுப் பயணம் தொடங்கி அதற்கு பின்னால் அதைப்பற்றி அறிவிக்கவில்லை. தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின் தலைவராக இருப்பவர் வெளி நாடுகளுக்கு அடிக்கடி சென்று வருகிறார்கள். அவர்கள் இதை ஏற்படுத்த முயற்சிப்பதாகவும் எப்படியும் அணுசக்தி உற்பத்தி நிலையம் அமைக்க முடியும் என்றும் சொல்லி

5th May 1962]

[Sri K. Anbazhagan]

யிருக்கிறார்கள். அந்த அணு சக்தி நிலையம் அமைக்கப்பட்டால் தான் அதற்கான ஏற்பாடுகளை மத்திய அரசு ஒப்புக் கொண்டால் தான், அதற்குள்ள தடைகள் நீக்கப்பட்டால்தான், தமிழ் நாட்டில் மின்சாரத்துறையில் ஏற்படக்கூடிய குறைவை நிவர்த்திக்க முடியும். அணு சக்தி நிலையம் தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பில்லை என்று கூறுவார்களானால், அவர்கள் தமிழகத்தின் இயற்கைக் கூறுகளை அறியாதவர்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அணு சக்தி நிலையம் ஏற்பட முழு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால்தான், மின்சாரத் துறையில் ஆண்டுக்குச் சில மாதங்களில் ஏற்படும் வெட்டு அகற்றப்படும். இந்த ஆண்டு வெட்டு ஏற்படாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு குறிப்பிட்ட நாளில் இல்லை. எனினும் நாள்தோறும் ஏற்படும் வெட்டு எப்போதும் இருந்துகொண்டதான் இருக்கிறது. முன்னர் பேசிய மன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் இதுபற்றி விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளாக இருப்பவர்கள், பாடுபட்டு உழைப்பவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்தில்தான் மின்சாரம் பெற முடியும் என்ற அவலம் இன்றும் இருக்கிறது. மற்ற நேரங்களில் விவசாயத்திற்கு ஏற்படுகிற மின்சார வெட்டு நீங்கப்பெறவேண்டும். பொதுவாக, மின்சாரம் பயன்படுகிறது என்றால் விரும்பியபோது பயன் பெறத் தவிர்ப்பு இருந்தால்தான், மின்சாரத்தின் முழு பயன் பெற்றதாக முடியும். கிடைக்கிற நேரத்தில் பயன்படுத்தவேண்டுமென்றால், குளிர்கிற நேரத்தில் மின் விசிறியைப் போட்டுக்கொள்வது போலத் தான் ஆகும். அந்த வெட்டு நீங்கப்பெறவேண்டுமானால் நிச்சயமாகத் தமிழ்நாட்டில் மின்சார உற்பத்திக்கான வழிவகைகளை இப்போது எடுத்திருக்கும் முயற்சியைவிட அதிக முயற்சியை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள், திறமையான தலைமை இஞ்சினியரை கண்டா போன்ற மேல் நாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்து உதவிகள் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று. பொதுவாக தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறவர்களுக்கு வெளி நாடு சென்று உதவி பெறவேண்டுமென்ற எண்ணம்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர வட நாடு சென்று எதையும் பெற்று வரலாம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. “அவர்களே பின் தங்கியிருக்கிறார்கள், எங்கே நமக்கு உதவப் போகிறார்கள்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள். வெளிநாடுகளிலிருந்து பெறவேண்டிய பொருள்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் எக்ஸ்சேஞ்சு வகையில் இடையூறு இல்லாமல் வெளிநாடுகளில் இருந்து இயந்திரங்கள் பெற, அன்னியச் செலவாணி பெற மத்திய அரசு மனமாற உதவினார்களானால், பல கட்டங்களில் தயக்கம் இல்லாமல் இதை நிறைவேற்றலாம். நெய்வேலித் திட்டம் பலகாலமாகவே தயங்கி நின்றதற்கு முக்கிய காரணம் வெளிநாட்டுக் கருவிகள் கொண்டுவருவதில் உண்டான தயக்கம்தான். அதே வகையில் மின்சாரத் துறையில் வெளிநாட்டுச் செலவாணியைப் பொறுத்து எல்லா விதமான வசதியையும் செய்து தருவார்களானால், இன்றைய

[Sri K. Anbazhagan]

[5th May 1962]

தினம் உள்ளதைவிட இன்னும் அதிக அளவுக்குப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்த இந்த நாட்டில் மிகப் பெருமளவுக்குத் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டுமென்ற விருப்பம் இருக்குமானால், சென்னை போன்ற நகரங்களில் உற்பத்தி செய்கிற கொதிநீர் கலம் மூலமாக உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்திற்கு சர் சார்ஜ் நீக்கப் படவேண்டும். அதிக விகிதக் கட்டணம் இதற்கு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தொழில் நடத்துகிறவர்கள், பெரும் லாபம் பெறுகிற காரணத்தால் அதற்கு ஈடுகட்ட முடியும் என்று பதில் சொல்லலாம். மின்சாரம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு குறைந்த விலையில் கிடைக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குத்தான் தொழில் வளரும். வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் உணவுப்பொருள் செழித்து வளர வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு நண்பர் சொன்னார். அங்கு செழிப்பு ஏற்படுகிறது என்றால், ஓரளவு பொருள் வசதி பெற்றிருக்கிறவர்கள் மின்சார பம்பு செட் வைத்து பயிர்ச்செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால் ஏழைகளுக்கு அந்த வசதி கிடைக்கவேண்டுமென்றால், மின்சாரக் கட்டணம் குறைக்கப்படவேண்டும். உணவுப் பொருள் உற்பத்தி என்ற காரணத்தால் அவர்களிடத்தில் மினிமம் கியாரண்டி பெறுவது கைவிடப்படவேண்டும். விவசாயிகளுக்குச் செய்யும் கடன் பொருளுதவி போன்று 10, 20 ஏக்கருக்கு மேல் இல்லாதவர்களுக்கு “கியாரண்டி” தொகை பெறாமல் மின்சாரம் அளிக்க வேண்டும். ஏழை உழவர்கள், கிணறு வெட்டவே முடியாதவர்கள் அதற்கு ‘பம்பு’ வைக்கிறபோது, “மினிமம் கியாரண்டி” கொடுக்கிறபோது, கண்ணீர் விடுவதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் வேதனையை நீக்க வழி காணக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத் துறையில் பல நாட்கள் மின்சாரம் வருவது அடிக்கடி நின்றுபோகிறது என்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வருகிற மின்சாரத்தில் சில இடங்களில் வெளிச்சம் குறைந்துவிடுகிறது. மின்சாரம் வருகிறது, எனினும் அதன்பயன் ஒல்டேஜ் குறைவாக இருக்கிறது. அந்தக் குறை நீக்கப்பட வேண்டும். பல கிராமங்களில் வெளிச்சம் வந்திருக்கிறது. பக்கத்துக் கிராமத்தில் பக்கத்துத் தெருவில், 50 கெஜ தூரத்தில் மின்சாரம் வந்திருக்கும் போது அதற்குப் பக்கத் திலுள்ள இடங்களுக்கு அது வருவதில்லை. அதைக் கேட்டால் மின்சாரம் கொண்டுசெல்வதற்கு ஏற்ற கருவிகள் இல்லை, வசதிகள் இல்லையென்று கூறுகிறார்கள். இதனால் பொதுமக்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். மின்சாரக் கம்பி, கம்பங்கள், சூழாய்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் கிடைத்தால் சரியாகிவிடும் என்றால், தனியார் துறையில் அந்த உற்பத்தி செய்பவர்களால் அதை ஈடுகட்ட முடியவில்லை என்றால், அரசாங்கமே மின்சாரம் பரப்புவதற்குத் தேவைப்படுகிற கருவிகளை குறைவின்றி உற்பத்தி செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5th May 1962]

[Sri K. Anbazhagan]

அடுத்து தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது இது. இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மின்சார வளர்ச்சி மன்றம் அல்லது மின்சாரபோர்ட் என்று அழைக்கப்படும் இந்த நிறுவனம் உண்மையாகவே இப்போது அரசாங்க அதிகாரிகளைக்கொண்ட ஒரு மன்றமாக இருக்கின்றது. ஆனால் இதில் அரசாங்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லாத ஒருவர் அல்லது இருவர் அங்கத்தினர்களாக இருத்தல் அவசியம். சட்ட சபையோ அல்லது சட்ட மன்றமோ இந்த சபையின் பணிகளை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டாலும், அதன்மீது அங்கத்தினர்கள் வாக்கு அளிக்கும் உரிமை இல்லாது இருப்பதன் காரணமாக, அந்தச் சபையில் சட்டசபையைச் சேர்ந்தவரோ அல்லது சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருப்பவரோ ஒருவர் இருவராவது அங்கத்தினர்களாக இருத்தல் அவசியம் என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது உள்ள விதிகளின்படி, மேல்சபை அல்லது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அதில் அங்கத்தினர்களாக இருக்க உரிமை இல்லை என்று விதி இருக்கின்றது. வெளியார் இருக்கலாம். தேர்தலில் தோற்றவர்களாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த மேல்சபை அல்லது சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மட்டும் இருக்கக்கூடாது என்றால் தேர்தலில் தோற்றவர்களுக்கு என்ன கைமாறு செய்வது இப்படிப்பட்ட மின்சார மன்றங்களாவது இருக்கட்டும் என்று அமைத்திருப்பதுபோலத் தோன்றுகின்றது. சட்டசபை அல்லது சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் அதில் அங்கம் வகிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அதனுடைய தலைவராக நிச்சயம் அரசாங்கத்தின் சிறந்த பணியாளர்களில் ஒருவரையே நியமிக்கலாம். ஆனால் உறுப்பினர்களில் சட்டசபை அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருத்தல் வேண்டும். மேலும், இந்த மின்சார போர்டு சிறந்த முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமானால், இப்படிப்பட்ட ஆலோசனைக் குழுவையியமித்து விட்டால் மட்டும் போதாது. முக்கியமாக அதில் பணி ஆற்றுகிறவர்கள் மகிழ்ச்சியாக நிம்மதியாக வாழ வகை செய்திருக்கின்றதா என்று பார்க்கவேண்டும். பலர் குறைக்கப்படுகின்றனர்; பலர் வேதனைப்படுகின்றனர். இது அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும் என்று நம்புகிறேன். இப்போது ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாகவே, கொடுக்கவேண்டிய ஊதியத்தைக் கொடுக்காமல் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு பிறகு இப்போது அவர்களுக்கு ஒரு ஊதிய முறை அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்க ஊழியர்களைப் போன்று அவர்கள் நடத்தப்படுவர் என்றால் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் அவர்கள் ஏற்று இருக்கும் பொறுப்புகள் சில துறையில் கடினமானதாக இருக்கும் காரணத்தால், அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய விபத்துக்கள் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால், அதற்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையில் அவர்களுக்கு என் சில சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு நிறுவனத்தில் லாபத்தில் பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று இல்லாவிட்டாலும், அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டிய

[Sri K. Anbazhagan]

[5th May 1962]

சலுகைகளும், உதவிகளும் கூட கொடுக்கப்படாமல் அவர்கள் சாதாரணத் தொழிலாளர்களைப் போல நடத்தப்படுவார்களானால், அவர்களுடைய வேதனை மிகுதியாகி இந்த இலாகாவிலுடைய பணிகளும் அடைய வேண்டிய அபிவிருத்திகளும் சிறந்த முறையில் அமையாமல் தடைப்பட நேரிடும். இந்த போர்டில் பணி ஆற்றுகின்றவர்கள் சில இடங்களில் பெற்றிருக்க வேண்டிய சில நியாயமான சலுகைகளைப் பலகாலமாகப் பெறாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது வருந்தத்தக்கதாகும். உதாரணமாக சென்னை பேசின் பிரிட்ஜ் மின்சார உற்பத்தி நிலையத்தில் dust allowance தூசிப்படி என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த dust allowance அந்த நிலையத்தில் மற்ற பகுதிகளில் பணியாற்றுவோருக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற அவர்களுடைய கோரிக்கை அமைச்சர் அவர்கள் செவியை எட்டும் அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த தூசிப்படி அவர்கள் கைக்கு இதுவரை எட்டவில்லை. இது நியாயமான கோரிக்கை என்பது மட்டும் அல்ல, உடனடியாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டியதும் ஆகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதேபோல மருத்துவ நிலையங்களில் அவர்கள் உதவி பெறுவதாக இருந்தால், அவர்கள் முன்பணம் கட்டி வைத்திய வசதிகளைப் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றனர். பின்னால் அந்தப் பணம் அவர்களுக்குத் திரும்பக் கொடுக்கப்பட்டாலும், ஏழை எளியவர்களான தொழிலாளர்கள் அப்படி முன்பணம் செலுத்தக் கூடிய நிலைமையில் இல்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களும் நன்கு அறிவார்கள். எனவே இவர்கள் மாநில அரசு ஊழியர்களைப் போன்று முன்பணம் ஒன்றும் கட்டாமல் மருத்துவ மனைகளில் நேரடியாக வைத்திய மருத்துவ உதவிகளைப் பெறுவதற்கான வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னும் ஒன்று, மின்சார வளர்ச்சி மன்றத்தில், போர்டில் இன்று பணியாற்றுகின்றவர்கள் மேல் பதவிகளுக்கு உயர்த்தப் படுவதில் சில தடைகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொருவரும் நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பணியாற்றிய பின்னர் அடுத்த மேல் பதவிக்கு உயர்த்தப்படுவதற்கான வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் நியாயமான அளவு இருத்தல் வேண்டும். ஆனால், இதைச் செய்யாமல் ஒவ்வொரு முறையும் வெளியிலிருந்து நேரிடையாக அத்தகைய மேல் பதவிகளுக்கு நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். இதனால் பல ஆண்டுகளாகப் பணி ஆற்றுகின்றவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்காமல் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுத் திண்டாடுகிறதைப் பார்க்கிறேன். எனவே வேலை அளிப்பதில் Lower cadre விருந்து Higher cadre-க்குக் கீழேயிருந்து மேலே கொண்டு வருவதற்கு முதல் வாய்ப்பு Priority அளிக்கப்படவேண்டும் அல்லது Proportion முறையில் விகிதாசாரம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

5th May 1962]

[Sri K. Anbazhagan]

அடுத்தபடியாக, அகில இந்திய அமைப்பு முறையில் All-India Service cadre எஞ்சினியர்கள் அமைக்கப்படுவர் என்ற ஒரு யோசனை இருந்து வருகின்றது. அப்படி அமைக்கப் படுமானால், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் தகுதி மிக்க, சிறந்த எஞ்சினியர்கள் பலர் பாதிக்கப்படுவார்கள். இங்குள்ள Assistant Engineer கள் பலர் ஆர்வத்துடனும் திறமையுடனும் சிறந்த முறையில் பணியாற்றினாலும், அவர்கள் Promotion பெறுவதற்கு எட்டு, பத்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களில் மூன்று நான்கு ஆண்டுக்குள் Promotion எதிர்பாராத Promotion அதிலும் உறவினர்கள் பெரும் பதவியிலே இருந்துவிட்டாலோ பதவி உயர்வு அடிக்கடி பெற வாய்ப்பு இருக்கின்றது. திறமையைக் கருதி Promotion இல்லை எனவே அவர்களையும் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களையும் ஒரே இணைப்பில் சேர்க்க இடம் தந்து நமது பொறியியலாளர் தகுதிக்கேற்ற மதிப்புப் பெறுவதற்கு இடமில்லாத நிலையில் இந்த அகில இந்திய பொறி இயக்குனர் இணைப்பு ஏற்படுகின்றதை நமது அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது. அதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தேவையில்லை என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த இலாகா திறமையுடனும் மேலும் பணியாற்ற வேண்டுமானால், நமது சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திடம் பெறவேண்டிய உதவிகளையெல்லாம் தவறாது காலத்தில் பெற முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு சந்தேகம். வடநாட்டிலிருந்து பெறவேண்டும் என்று சொன்னார்களே, வட நாடு என்று தனியாக இருக்கின்றதா? அப்படித் தனியாக ஒரு இராஜ்யம் இருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

*** THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :** தலைவர் அவர்களே, Electricity Board சம்பந்தப்பட்ட இந்த விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு பல உயரிய யோசனைகளைச் சொன்ன பலருக்கும் எனது நன்றியறிதலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு பேசியவர்களுடைய ஆலோசனைகளை இரண்டு மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்துப் பதில் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

முதலாவது, இந்த Electricity Board உடைய அமைப்பைப் பொருத்ததாகும். இது தனியாக இயங்குகின்ற சுதந்திரமான ஒரு ஸ்தாபனமாகும். இது ஒரு தனி ஸ்தாபனமாக இயங்க வேண்டும் என்ற முறையில்தான் அதன் சட்டத்திட்டங்களை இயற்றியிருக்கின்றனர். இந்தச் சட்டத்தின் 78-ஆவது பிரிவைப் பார்த்தால் இந்த போர்க்குடும் சர்க்காருக்கும் உள்ள தொடர்பு நன்கு விளங்கும்.

[Sri R. Venkataraman]

[5th May 1962]

“In the discharge of its function the Board shall be guided by such directions on questions of policy as may be given to it by the State Government.”

சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஏதாவது தாக்கீது பிறப்பித்தால், அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் ஆனாலும் தனது functions ஐப் பொறுத்த வரையில் அது ஒரு autonomous body யாக இருக்கின்றது. மேலும் அந்த போர்டுக்கும் சர்க்காருக்கும் ஏதாவது மனஸ்தாபம் ஏற்படுமாயின், அதற்கென ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ள authority-யிடம் அது முடிவுக்கு விடப்படும். அந்த முடிவே கடைசி முடிவுமாகும் என்று இருக்கிறது.

“If any dispute arises between the Board and the State Government, as to whether a question is or is not a question of policy, it shall be referred to the authority whose decision thereon shall be final. என்று இருக்கிறது. கொள்கையைப் பொறுத்து, போர்டுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் இடையே ஏதாவது அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படுமாயின், அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுவதா வேண்டாமா என்று பரிசீலனைசெய்யும் அதிகாரம் போர்டுக்கு இருக்கின்றது. அவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், அதைத் தனியாக ஒரு நிர்வாகத்தின் மூலம் அதைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கின்றது.

ஆகவே சர்க்கார் இலாகா மாதிரி நாம் இதை நடத்த வேண்டுமென்றே அல்லது சர்க்கார் இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பொறுப்பு ராஜ்ய சர்க்காருக்கு இதில் இருக்கிறதாகவோ நாம் நினைத்தால் அது சரியல்ல. இந்த போர்டை ஐந்து வருடம் வரையிலும், ஏன் ஆறு வருடம் வரையிலும் கூட ராஜ்ய சர்க்கார் அமைக்க விரும்பவில்லை, காரணம் என்னவென்றால் சர்க்காருடைய இலாக்காவாக இருந்து பணியாற்றிய காலத்தில், திறமையுடன் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இந்த மின்சார இலாகா நடந்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே இதற்குத் தனியாக ஒரு Autonomous Board வைத்து அதன் மூலமாக பணியாற்ற வேண்டுமென்ற நிலைமை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அவ்வளவு அவசியமாக இல்லை என்று ஒத்திப் போட்டு வந்தோம். ஆனால் மத்திய சட்டத்தின் ஷரத்துக்கு உட்பட வேண்டிய நிலைமை இருந்த காரணத்தால், 1957-ம் வருடத்தில் போர்டை நியமித்தோம்.

5-00
p.m.

போர்டு வைத்துக்கொண்டிருக்கிற கணக்கு வழக்குகள், கம்பெனிகள் வைத்துக்கொள்வதுபோல, ராஜ்ய சர்க்கார் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற கணக்கு வழக்குகள் போல அல்ல. அவர்களுடைய கணக்கு எல்லாம், தங்களுடைய சட்டத்தின் கீழ் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த சட்டத்திற்கு உட்பட்டு தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக ஸ்ரீ பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்களும், இன்னும் ஸ்ரீ சுப்பையா செட்டியார் அவர்களும் சொன்னார்கள். இந்த போர்டில் இருக்கக்

5th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

கூடிய ரிசர்வ் நிதியை எப்படி அவர்கள் எடுத்து உபயோகப்படுத்தலாம், அந்த மாதிரி உங்களுடைய அறிக்கையில் கண்டிருக்கிறதே, இது தவறு அல்லவா என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் இந்தச் சட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். மின்சாரச் சட்டத்தின் 68 (2) வது பிரிவின் கீழ் :

Provided further that the accumulations in the depreciation reserve may be invested in the business of the Board or utilised for the re-payment of principal not guaranteed under section 66 or for the repayment of the sums paid by the State Government under guarantees under that section.” என்று இருக்கிறது.

அதனால் அந்த சட்டத்தின்கீழ்தான் Reserve Fund-ல் இருக்கிற பணத்தை எடுத்து உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். அது அனுமதிக்கப்பட்டது மாத்திரமல்ல; அந்த மாதிரிச் செய்யவேண்டும் என்று நிலைமையை எதிர் பார்த்துச் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல இன்னும், 14 வருடங்கள் ஆகியும் கூட, இந்த போர்டார் மின்சாரக் கட்டண விகிதங்களைக் குறைக்க ஒரு முயற்சியும் செய்ய வில்லை என்று கனம் எதிர்க் கட்சி துணைத் தலைவர் (Deputy leader) அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பார்க்கிறபோது, எப்போது இந்த மின்சார போர்டு மின்சார கட்டண விகிதத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், 7, 8 தலைப்புகளில் தன்னுடைய பணத்தை முதலில் செலவழிக்க வேண்டும். (1) Interest on loans (2) Interest on stocks (3) Credit to the Depreciation Reserve Fund. என்று இந்த மாதிரி 9 தலைப்புகள் இருக்கின்றன. அந்த 9 தலைப்புகளில் செலவழித்தது போக, பாக்கி இருக்குமானால், Reduction of tariff செய்ய வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும், கணக்கில் அப்படித்தான் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா செட்டியார் அவர்கள் பேசுகிறபோது ‘நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற கணக்கு எனக்குப் புரியவில்லை; கணக்கில் 18 கோடி ரூபாய் வரவு என்றும், செலவு 18 கோடி ரூபாய் என்றும் கொடுத்திருக்கிறீர்களே’ என்று சொன்னார்கள். அவர் தெரிவித்தது சரியான முறை தான். ஏனென்றால் மின்சார போர்டுக்கு உபரி (Surplus) கிடையாது. வருகிற வருமானம் எல்லாம் முன்பு சொல்லப் பட்ட 9 தலைப்புகளில் ஈடு செய்யப்பட்டு அல்லது எவ்வளவு வருமானம் வருகிறதோ, அவ்வளவு ரூபாய் அந்த 9 தலைப்புகளில் பங்கிடு செய்யப்பட்டு, Surplus என்பது கிடையாது என்ற காரணத்தால், இந்தப் பிரச்சனைக்கு அவர்கள் வரவில்லை. இது ஒரு தனியான சாதாரண கம்பெனி சட்டத்திற்கு மாறாக வேறு விதமான சட்டத்தின் கீழ் இயங்குகிற காரணத்தால் அச்சட்டத்தின் கீழ் இந்தக் கணக்குகள் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதால், இங்கே கொடுத்திருக்கிற கணக்கு விவரங்கள் அந்தச் சட்டத்துக்கு உட்பட்டதாக, சரியாக இருக்கிறது.

[Sri R. Venkataraman]

[5th May 1962]

அடுத்ததாக இந்த ஸ்தாபனத்தைப்பற்றி பேசுகிறபோது கணக்குகள் வைத்துக் கொள்ளுவதற்குத் தனியாக ஒரு இலாக்கா பிரித்திருப்பதின் அவசியம் என்ன என்பதைப்பற்றிக் கனம் திரு. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்கள் கேட்டார்கள். கணக்கு வழக்குகளைப் பார்க்க இரண்டு பிரிவுகள் உண்டு. Accounts ஒன்று, Audit சம்பந்தமாக ஒன்று. Accounts வைத்துக்கொள்ளுவது, இந்த இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். போர்டின் Constitution-ஐப் பார்த்தால் Section 5-ன் கீழ் எவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் இருக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது.

“One shall be a person who has experience of and has shown capacity in, commercial matters and administration, one shall be an electrical engineer with wide experience, and one shall be a person who has experience of accounting and financial matters in a public utility undertaking.”

ஆக (Finance) கணக்கு மெம்பர் ஒருவர், Technical மெம்பர் ஒருவர் Administration மெம்பர் ஒருவர், ஆக மூன்று பேரும் அவசியமாக இருக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி நாம் போடுகின்ற போது நாம் விரும்பினால் Accountant-General ஆபிஸிலிருந்து கூட ஒரு உத்தியோகஸ்தரை Accounts member- ஆகப் போட்டுக் கொள்ளலாம். சர்க்கார் நிச்சயமாக அந்த மாதிரிச் செய்ய வேண்டுமா என்று பரிசீலனை செய்யும். ஆனால் பிரிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவது பொருத்தமாக இருக்காது. இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி, இப்படிப் பிரித்துக் கணக்குகளை Accounts member-ன் கீழ் வைத்தாலும்கூட, Auditor-General-க்கு இந்த கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்யக்கூடிய அதிகாரம் இருக்கிறது. Section 69 (2)-வது பிரிவைப் பார்த்தால்

“The accounts of the Board shall be audited by the Comptroller and Auditor-General of India or by such person as he may authorize in this behalf.” என்று இருக்கிறது.

அப்படி தணிக்கை செய்யப்படும் கணக்குகளை :

“The State Government shall (a) cause the accounts of the Board together with the Audit Report thereon forwarded to it under sub-section (4) to be laid annually before the State Legislature and (b) cause the accounts of the Board to be published in the prescribed manner and make available copies thereof at a reasonable price.”

ஆக எந்த துறையிலும் Auditor-General ன் கண்காணிப்பு குறைந்து விடாது. தனியாக இருந்து Accounts member கணக்குகளைச் சரியாக வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், Auditor-General கண்காணிப்பு; தணிக்கை எப்போதும் இருக்கும். அவ்வாறு தணிக்கை செய்யப்பட்ட தணிக்கை அறிக்கை சட்ட சபை முன்னால் வைக்கப்படும்.

5th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

போர்டு அங்கத்தினர்களைப் பற்றிப் பேசும் போது, கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினரை போர்டு அங்கத்தினராகச் சேர்க்க வேண்டுமென்றார்கள். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாகவோ அல்லது துரதிருஷ்டவசமாகவோ, இந்தச் சட்டத்தில் சட்டசபை மெம்பர்கள் இந்த போர்டில் இருக்கக் கூடாது என்று கண்டிருக்கிறார்கள் Section 9, 6-வது பிரிவின் கீழ்

“A person shall be disqualified from being appointed or being a member of the Board if he is or within the twelve months last preceding was a Member of Parliament or of any State Legislature or any local authority.”

என்று இருக்கிறது. ஆகவேதான் இந்த போர்டின் நிறுவனத்தைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறபோது, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் எப்படி நடக்க வேண்டுமோ, அவ்வாறு நடத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டுமே தவிர, வேறு சட்டத்துக்கு, கம்பெனி சட்டத்துக்கு மாறாக இருக்கிறது, அதனால் தவறாக இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொள்ளுவது சரியல்ல.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மின்சார சக்தி உற்பத்தியைப் பற்றி சில வாதங்கள் கூறப்பட்டன. அவற்றில் முக்கியமானது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தேவைக்கு உற்பத்தி போதாது என்பது. இதை சர்க்காரும் மறுக்கவில்லை. போதாது என்ற காரணத்தால்தான் ராஜ்ய சர்க்கார் கூட தன்னுடைய வாதத்தைத் தொடங்குகிற ஆரம்பப் பேச்சிலே, அறிக்கையிலே, இந்த போர்டு செய்கின்ற உற்பத்தி போதாது. போதாத காரணத்தால்தான் இன்றைக்கு Grouping restriction வைத்திருக்கிறோம், Staggering வைத்திருக்கிறோம். இவையெல்லாம் இன்றைக்கு இல்லையென்றால், இப்போது எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் வந்திருக்கின்றனவோ, எவ்வளவு Pump-set-கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, இதில் முக்கால் பாகம் தான் கொடுத்திருக்க முடியும் என்பதைச் சொன்னேன். நமக்கு ஏராளமாக தேவை அதிகரித்துக் கொண்டு போவதால், உற்பத்தியைவிட தேவை அதிகமாக இருப்பதால், இந்த மாதிரி restriction செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. Restriction வேண்டாமென்றால் ஒரு இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்குப் புதிதாக Connection கொடுக்க முடியாது. புதிதாகத் தொழிற்சாலைகள் வேண்டும், புதிதாக பம்பு செட்டுகள் வேண்டும் என்று நாம் சொல்லுவோமேயானால், அப்போது இருக்கின்ற மின்சார சக்தியைப் பகிர்ந்து, ஒரு நாளில் இருக்கக்கூடிய 24 மணி நேரத்தில் உபயோகப்படும்படியாக இருக்க வேண்டும். மின்சாரத்தைப் பற்றி ஒன்று நினைவு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மற்றப் பண்டங்களைப் போல் மின்சாரத்தைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ள முடியாது. உற்பத்தியாகிற போதே உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமானால், 24 மணி நேரம் மின்சாரம் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது, 24 மணி நேரமும் உபயோகப் படுத்த வேண்டும். 24 மணி நேரமும் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமானால்,

[Sri R. Venkataraman]

[5th May 1962]

புதிதாகத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கிறவர்களுக்கு மூன்றாவது ஷிப்ட் இரவு 10 மணிக்கு மேல் கொடுக்கிறது என்று Grouping வைத்திருக்கிறோம்; Restriction வைத்திருக்கிறோம். அதேபோல விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்றால், இரவில் 8 மணி உபயோகிக்க வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் நகரங்களுக்கு முக்கியமாக நமக்கு விளக்கு வெளிச்சம் போன்றவைகளுக்கு 'பீக் அவர் லோட்' (Peak hour load) என்று சில நேரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நேரத்தில் வேறு இயந்திரங்களையும் தொழிற்சாலைகளையும் நாம் ஒட்டுவதற்கு அனுமதித்தால், இப்போது பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது போல வோல்டேஜ் குறைந்துவிடுகிறது. அது மாத்திரமல்ல, வோல்டேஜ் நின்றுகூட விடும். அதனால்தான் Grouping restriction, staggering restriction எல்லாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதனால்தான் அடிக்கடி ஓரளவுக்கு நம் ராஜ்யத்தில் தொழில்களுக்கும் விவசாயத்துக்கும் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க முடிந்தது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தாற்போல், வருகிற ஐந்தாண்டுகளில் எப்படி இருக்குமென்று பார்க்கும் போது நமக்கு சற்றேறக்குறைய 15 லட்சத்து 79 ஆயிரம் கிலோ வாட் வேண்டுமென்று சொன்னோம். அப்படிச் சொல்லும்போது இந்தவிதமான தடைகள் இல்லாவிட்டால், இவ்வளவு வேண்டுமென்றோம். இப்போது இருக்கிற தடைகள் எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டால் 1,579,000 தேவையில்லை. அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது 1,579,000 வேண்டும். அதைப் போல 913,000 கிலோவாட் இப்போது சக்தி இருக்கிறபோது நிரந்தரமாக இருக்கிற சக்தி "ஃபர்ம் பவர்" (Firm Power) எந்த அளவு என்று சொன்னோம். நமக்குப் பற்றாக்குறை இப்போது இருந்தால்கூட, இந்த ரெஸ்ட்ரிக்ட்டு முறையினாலும் நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பல்வேறு முயற்சிகளாலும் அவற்றைச் சமாளிக்க முடியும். அதனால் சும்மா இருக்கமுடியாது. எவ்வளவு நாட்கள் சமாளித்துக்கொண்டே போகமுடியும்? அதை விட சுகமாக இருக்கிற காலம் வரவேண்டுமென்றுதான் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். அதற்கு 660,000 கிலோவாட் குறைவாக இருக்கிறது. துண்டு விழுகிறது. அதற்கு மேற்கொண்டு உற்பத்தி செய்ய வழி செய்யவேண்டுமென்று என் அறிக்கையில் சொன்னேன். அதற்குத்தான் ஹொக்கெனக்கல் ஸ்கீம் வருமானால், 8 லட்சம் கிலோவாட் சக்தி கிடைக்கும். 6 லட்சத்தைவிட சற்று அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கும். அதேபோல இன்னும் அணு மின்சாரம் வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அது வந்தால் சற்றேறக்குறைய 4 லட்சம் கிலோவாட் சக்தி கிடைக்கும். அதற்கான முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. என்ன முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இப்போது சொல்ல இயலாது. வெளியிலே, சட்ட சபையிலே பிரசாரம் செய்தால், அந்த முயற்சிகள் பலன் தராது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால் சர்க்கார் அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5th May 1962]

[Sri R. Venkataraman]

அடுத்தாற்போல, விவசாயிகளுக்குச் சரியான விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை என்கிறார்கள். ரேட் அதிகமாக இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். அதற்கான புள்ளிவிவரங்கள் நான் சேகரித்திருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு, பொதுவாக தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுப்பதைவிட குறைவான ரேட்டில்தான் கொடுக்கிறோம். அவ்வாறு கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்குக் கட்டுப்படியாகும் என்று சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். குறைவாகக் கொடுக்கிற ரேட்டு இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், இதில் சர்க்காரிலிருந்து இனிமேல் பணம் கொடுத்து “சப்ஸிடைஸ்” செய்தால் ஒழிய சமாளிப்பதற்கு வழி இல்லை. அவ்வாறு “சப்ஸிடைஸ்” செய்ய முடியுமா என்பதை இந்த சட்டசபைதான் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். அந்தமாதிரிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறதா என்று ஆலோசிக்கவேண்டும். இப்போது வைத்திருக்கிற மின்சார போர்டு வரவு-செலவுக் கணக்கைப் பார்க்கும்போது, இப்போது கொடுக்கின்ற ரேட்டு ஒரு நாளும் அதிகமாக இல்லை, அவர்களால் கொடுக்க முடியாத நிலைமையும் இல்லை, அவர்கள் தாங்கக்கூடிய அளவில்தான் இருக்கிறது என்பது தெரியவருகிறது.

5-10
p.m

அடுத்தாற்போல், இந்த “கேபிள்” களை எல்லாம் போடும் போது “அண்டர்கிரவுண்ட்” கேபிளாகப் போடவேண்டுமென்று ஆலோசனை சொன்னார்கள். அண்டர்கிரவுண்ட் கேபிள் போட்டால், ஒரு மைல் போடுவதற்கு 60 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். ஓவர்ஹெட் லைன் போடவேண்டுமென்றால் 8 ஆயிரம் ஆகும். அறுபதாயிரம் ரூபாய் இருந்தால் 7, 8 மைல்களுக்கு இன்னும் மின்சாரம் போட்டு விஸ்தரிக்க முடியும். மேலும் ஒரு முறை சொல்லப் பட்டது. பக்கத்தில், அரை மைலில் இரண்டு பர்லாங்கில் மின்சாரம் போகிறது; அதை அடுத்துள்ள இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டினால் கொடுக்கமுடியவில்லை, கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தக் குறை இந்த சட்டமன்றத்தில் மாத்திரமல்ல. நான் தேர்தலுக்குச் சென்றிருந்த போது எல்லா இடங்களிலும் கேட்டார்கள். அரை பர்லாங் ஒரு பர்லாங் தூரத்தில் மின்சாரம் போகிறது, அதைக் கொண்டுவர இரண்டு கம்பம் கிடைக்கவில்லையா, இரண்டு முழம் கம்பி கிடைக்கவில்லையா என்று கேட்கிறார்கள். துரதிஷ்டவசமாக இரண்டு கம்பங்களையும் இரண்டு முழு கம்பியையும் போட்டுவிட்டால் அதில் மின்சாரம் வருவதில்லை. அதில் கம்பமும் கம்பியும்தான் இருக்கிறது. போதுமான மின்சாரம் உற்பத்தியானால்தான் நம்மால் அதை நடத்திக்கொண்டுபோக முடியும். அதனால் பல இடங்களுக்கு விஸ்தரிக்க முடியவில்லை. அந்த இடத்தில் அதிகமாக பவர் இல்லை என்ற காரணத்தால், அதை விஸ்தரிக்காமல் வைத்திருக்கிறோம். இப்போது வருஷம் ஒன்றுக்கு 1,500 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டோம். ஆனால் கடந்த ஆண்டில் 1,880 கிராமங்களுக்கு விஸ்தரித்திருக்கிறோம். காரணம் என்ன? இந்த விதமாக அங்கிருக்கிற பொதுமக்கள் சொல்வதுதான். அரை மைல், ஒரு பர்லாங்கில் மின்சாரம்

[Sri R. Venkataraman]

[5th May 1962]

போகிறது என்று சொன்னால், எல்லா ஊர்களும் மற்ற ஊர்களுக்கு அரை மைல், ஒரு மைலில்தான் இருக்கின்றன. ஆகையால் இதை உணராமல் பொதுவாக மின்சார போர்டு வேலை செய்யத் தவறிவிட்டது என்று சொல்வது சரியாகாது. சென்ற ஆண்டில் 15 ஆயிரம் பம்ப்செட் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்ன இடத்தில் 25 ஆயிரம் கொடுத்திருக்கிறோம். பம்ப்செட் கொடுப்பதில் டிலே செய்வதாகவும், கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிற புகார்கள் அவ்வளவு பொருத்தமானது இல்லை என்று சொல்ல வேண்டும். முன்பெல்லாம் மின்சாரம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று மின்சார கம்பெனிகள் வீடுவீடாகச் சென்று வீட்டுக்காரர்களைப் பார்த்துக் கேட்பார்கள். அந்தநிலை போக இப்போது மக்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற விழிப்பின் காரணமாக அவர்கள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று கம்பெனிகளைத் துரத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த விழிப்பு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அறிகுறி. அது மின்சார போர்டின் வளர்ச்சிக்குக் குறைபாடு அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மின்சார விநியோகத்திற்குக் கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. எட்டு கம்பெனிகள், ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஐந்தும் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து அதன் பேரில் அவர்கள் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. கம்பெனிகளிடத்தில் ஊரில் இருக்கிறவர்கள் போய்க் கேட்டால் எங்களுக்கு சர்க்காரைப் பணம் கடன் கொடுக்கச் சொல்லுங்கள். சர்க்கார் கடன் கொடுத்தால் உங்கள் ஊருக்கு மின்சாரம் போடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். தனியார் கம்பெனிகள் வைத்து சர்க்கார் பணம் கொடுத்து அதன் மூலம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிப்பது என்று சொல்வது தனியார் துறை பரவவேண்டுமென்று சொல்கிற கொள்கைக்கு பொறுத்தமாகாது. அவர்கள் தாங்களே டிபென்சர் போட்டு பண வசூல் செய்து பல இடங்களில் விஸ்தரித்து கிராமங்களுக்கு அவர்கள் விநியோகம் செய்தமாதிரிதான் செய்யவேண்டும். ஏதாவது அவ்வப்போது சர்க்கார் உதவி செய்யலாமே தவிர, சர்க்கார் பணம் முழுவதும் எடுத்து கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களைப் போடுங்கள் என்று சொல்வது பொறுத்தமான கொள்கை அல்ல. இதைப் பொறுத்த அளவில் இன்னொரு கஷ்டமும் இருக்கிறது. நஷ்டம் என்று கூடச் சொல்லவேண்டும். சர்க்காருடைய பணம் 20 லட்சம், 25 லட்சம் என்று கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்து அந்தக் கம்பெனி அதை வைத்து மின்சார வசதி ஏற்படுத்திப் பெருக்கினால், பிறகு இந்த கம்பெனிகளிடத்திலிருந்து சர்க்கார் அதை வாங்கவேண்டுமென்ற நிலைமை வரும் போது, நாம் பணம் கொடுத்து அவர்கள் போட்டதற்கும் சேர்த்துப் பணம் கொடுத்து சர்க்கார் வாங்க வேண்டிருக்கிறது. இது அவ்வளவு பொறுத்தமானதா என்று யோசிக்கவேண்டும். இது எவ்வளவு தூரம் பொறுத்தமாகும் என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவேதான் இந்தக் கடன் கொடுக்கும் விஷயத்தில், தனியார் கம்பெனிகள்தான் பெரும் முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்தை அவர்கள் சரியான முறையில்

5th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. அப்படிச் செய்யவில்லையென்றால், அவர்களுடைய Area-விற்குள் எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்குச் சரியான முறையில் சேவை செய்ய முடியவில்லையோ அத்தகைய இடங்களைப் பிரிந்து எடுத்து மின்சார போர்டின் நேரடிப் பார்வையின் கீழ் கொண்டு வருவதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கின்றது.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : தனியார் நடத்தும் கம்பெனிகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது பொதுவான பிரச்சனை அந்த ஸ்தாபனங்களை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றதா இல்லையா என்பது இப்போது பிரச்சனையல்ல. ஆனால் அவ்வாறு ஆலோசிக்கும் போது அதில் சிக்கலுக்கு இடம் ஒன்றும் இல்லை, என்று கருத முடியாது. சென்னை இராஜ்யத்திலுள்ள இந்தக் கம்பெனிகளைப் பொருத்த வரையில், எந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு Compensation கொடுக்க வேண்டும் என்பது, இன்னும் சட்டத்திலேயே சிக்கலான பிரச்சனையாகத்தான் இருக்கின்றது. அவ்வாறு எவ்வளவு Compensation கொடுக்க வேண்டும் என்று பார்த்தால், உதாரணத்துக்கு வைத்துக் கொள்வோம் 10 கோடி ரூபாய் என்று. இதை உதாரணத்துக்குத் தான் சொல்லுகின்றேனே தவிர, யாரும் எந்த மதிப் பீட்டையும் செய்யவில்லை. இந்தப் பத்து கோடி ரூபாயை Compensation என்று இப்போது கொடுப்பதைக் காட்டிலும் அந்தப் பத்து கோடி ரூபாயைப் போட்டு 8 அல்லது 10 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதிகளைக் கொடுக்கலாமா என்பதுதான் பிரச்சனை. ஆகவே, மின்சார உற்பத்தியும் விற்பனையும் வேகமாக வளரவேண்டும் என்றால், அவர்கள் செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு அவர்கள் செய்யட்டும். நாம் மீதி இருக்கும் பகுதிக்கு அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொள்ளலாமா என்று ஆலோசனை செய்து வருகின்றோம். இதைப் பற்றி எந்த விதமான முடிவுக்கும் வரவில்லை.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : இப்படிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களை அரசாங்கம் எந்த நேரத்திலும் எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருப்பதால், அவர்கள் மேற்கொண்டு அதிக வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவதற்குப் பயப்படுகின்றார்கள். எடுத்துக்கொள்வது என்று உறுதி ஒன்றும் இல்லையே?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எவ்வளவு பணத்தைச் செலவழித்து அவர்கள் விஸ்தரிப்பு வேலைகளில் ஈடுபட்டாலும் இப்போது இருக்கும் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு முழு Compensation கிடைக்கும். அந்தக் Compensation எப்படிக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதற்குச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கின்றது. அந்த விதமாக Compensation அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் படும்போது இந்தப் பணத்தையும் அவர்களுக்குச் சேர்த்துக் கொடுக்கலாம். ஆனாலும் இதையே காரணமாகக் காட்டி மேற்

[Sri R. Venkataraman]

[5th May 1962]

கொண்டு வேலைகள் எதையும் எடுத்துக் கொள்ள மறுக்கின்றார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், எந்தெந்த இடங்களிலே அப்படிப்பட்ட கம்பெனிகளால் விஸ்தரிப்பு வேலையை எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லையோ அந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் அதன் லைசென்ஸிலிருந்து விலகிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம். அந்த மாதிரி பல இடங்களில் சர்க்கார் இப்போது மின்சார விநியோகத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

அடுத்தபடியாக, இதில் விபத்துகள் ஏராளமாக இருப்பதாகக் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக, மின்சார விசை சம்பந்தமாக இம்மாதிரி விபத்துகள் ஏற்படுவது சகஜம்தான். காரணம் அது பலமான சக்தியாகும். சென்னை இராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் மற்ற இராஜ்யங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் விபத்துகள் ஏராளமாக இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றி இங்கே விவாதம் செய்யப்பட்டது. அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பது என்பது போர்டின் தனிப் பொறுப்பாக இருந்தாலும் இராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதில் பொறுப்பும் அக்கறையும் உண்டு என்ற காரணத்துக்காக அதை ஓரளவுக்கு விளக்க ஆசைப் படுகிறேன். இராஜ்ய சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் எலக்ட்ரிஸ்டி போர்டில் வேலைசெய்யும் ஊழியர்கள் எல்லோரும் சர்க்கார் ஊழியர்களைப் போன்றே ஊழியவிகிதங்களையும் சலுகைகளையும் பெறவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் தனியார் கம்பெனிகளிலுள்ள ஊழியர்களைப் போன்று அவர்கள் சலுகை அடைய வேண்டுமானால், அவர்கள் இப்போது அடைந்து வரும் பல சலுகைகளை இழக்க நேரிடும். வைத்திய வசதி போன்ற சலுகைகள் இப்போது இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அதே சமயத்தில் சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பள அலவன்ஸ் விகிதங்கள் எந்தெந்த சமயங்களில், சமீபின் சிபாரிசுகள் காரணமாகவோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்தாலோ மாற்றி அமைக்கப்பட்டால் அப்படிப்பட்ட விகிதாசாரங்களை மின்சார போர்டில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கும் கொடுத்து வருகின்றோம். தொழிலாளர்களுடைய தலைவர்கள் சற்று இதை நன்றாக ஆலோசனை செய்து சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கிடைக்கும் எல்லா சலுகைகளும் தங்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து கொண்டால் சர்க்காருக்கும் எலக்ட்ரிஸ்டி போர்டுக்கும் அதை அமல் செய்வதில் எந்த விதமான சிரமமும் இருக்காது. இதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் அவர்களுக்கு நன்மை என்று கருதுகிறேன். அப்படி அவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொண்டால் இந்தச் சலுகைகள் எல்லாவற்றையும் நாம் விஸ்தரிப்பதுடன் இன்னமும் அவர்களுக்கு என்னென்ன தேவைப்படுகின்றதோ அவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் செய்ய இருக்கின்றது. இன்னும் பலர் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை என்பது போன்ற பல சிறு சிறு குறைகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்

5th May 1962] [Sri R. Venkataraman]

பட்டது. அது எனக்கு நன்கு தெரியும். ஆனால் இந்த சபையின் மூலமாக அவர்களுக்கு விடுக்கும் வேண்டுகோள் என்னவென்றால், அவர்கள் தங்களை சர்க்கார் சிப்பந்திகளாகவே கருதிக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி இதை ஏற்றுக் கொண்டால் அவர்கள் எந்த விதமான சலுகைகளைப் பெறுவதற்கும், ஊதியத்தை பெறுவதற்கும் இதை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களானால் மேற்கொண்டு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமானால் சர்க்கார் அதைச் செய்வதற்குத் தயங்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எனவே இந்த விவாதத்தில் இவ்வளவு நண்பர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு நல்ல பல யோசனைகளைத் தெரிவித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, மேலும், மேலும் நல்ல முறையில் பின்சார போர்டு பணியாற்றுவதற்கு, அது தன்னாலான முழு முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு ஊக்கமாக உழைக்கும் என்று இந்த சபையின் சார்பிலே உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த விவாதத்தை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 7th May 1962.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 81. Notification issued with G.O. Ms. No. 866, Home, dated 2nd March 1962, regarding amendment to Rules under the Madras Borstal Schools Act, 1925.

* 82. Notification issued with G.O. No. 434, Rural Development and Local Administration, dated 22nd February 1962, regarding amendment to the rules relating to "Restrictions and control over execution of Kudimaramat by Panchayat Union Councils—Levy of fees by Panchayat Union Councils."

* 83. Notification issued with G.O. Ms. No. 1732, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st March 1962, regarding amendments to the Madras Weights and Measures (Enforcement) Rules, 1958.

† Bills introduced in the Assembly :—

(1) The Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962).

(2) The Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962).

(3) The Madras Lease-holds (Abolition and conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962).

* Laid on the table of the House on 4th May 1962.

† Sent to all M.L.Cs. by Special Messengers on 3rd May 1962.